

**KALLION ROTARYKLUBI – BERGHÄLLS ROTARYKLUB**

**50 V 2002 – 50 ÅR 2002**

**07.02.2002**

# SISÄLTÖ

<b>JOHDANTO</b> .....	2
KALLIO-BERGHÄLL ROTARYKLUBI 50-VUOTTA, JORMA BACK .....	2
<b>KALLIO-BERGHÄLL ROTARYCLUB 20-VUOTTA, HENRIK LAVONIUS</b> .....	3
<b>KALLIO-BERGHÄLL ROTARY CLUB'IN TOIMINTA 1952 – 1980, GUNNAR PALMEN</b> .....	8
KLUBIN PERUSTAMINEN.....	8
CHARTER-JUHLA .....	9
PRESIDENTIT .....	10
VELJESKLUBITOIMINTA .....	11
TALOUS JA RAHASTOT .....	12
NUORISOVAIHTO.....	13
INNER-WHEEL TOIMINTA .....	15
POIMINTOJA VUOSIEN VARRELTA.....	15
<b>KALLIO-BERGHÄLL ROTARYKLUBIN TOIMINTA 1981 – 1991, JARMO HILLOS</b> .....	17
JÄSENISTÖ.....	17
PRESIDENTIT .....	17
YHTEYDET ROTARYMAAILMAAN .....	18
TALOUS.....	18
TOIMINNAN TAVOITTEELLISUUS .....	19
ROTARY FOUNDATION .....	19
KANSAINVÄLINEN NUORISOVAIHTO .....	19
OSALLISTUMINEN .....	20
KOKOUSPAIKKA .....	21
KLUBIN VAKIINTUNEET TOIMINTATAVAT .....	21
TAPAHTUMIA JA TOIMINTAA .....	22
INNER WHEEL.....	23
ROTARY INTERNATIONALIN TOIMINTA .....	24
AIKAKAUDEN TAPAHTUMIA .....	24
<b>VIIDES VUOSIKYMMEN 1992 – 2002, SEIKKO ESKOLA</b> .....	25
JÄSENISTÖ.....	25
PRESIDENTIT .....	26
JÄSENTILAISUUDET JA VAKIINTUNEET TOIMINTATAVAT .....	26
PAUL HARRIS FELLOW -TUNNUSTUKSET.....	27
KANSAINVÄLINEN TOIMINTA .....	27
NUORISOVAIHTO.....	28
STIPENDIT, AVUSTUKSET, IKÄIHMISTEN ATK .....	29
KALLION KLUBIN TALOUS.....	29
INNER WHEEL.....	29
PUOLI VUOSISATAA ROTARYA KALLIOSSA.....	30
<b>50-VUOTISJUHLA 7.2.2002</b> .....	34
<b>LIITTEET:</b> .....	35



## Johdanto

### Kallio-Berghäll Rotaryklubi 50-vuotta, Jorma Back

Helmikuun 7. päivänä vuonna 1952 saapui Rotary International Zürichin toimistosta sähke, jonka mukaan Kallio-Berghäll Rotaryklubin jäsenyys kansainvälisessä Rotary-yhteisössä oli virallisesti hyväksytty.



Tästä syystä helmikuun 7. päivänä vuonna 2002 Kallion Rotaryklubilaiset kokoontuivat viettämään 50-vuotisjuhlaansa. Eräänä juhluvuoden ilmentymänä on se, että klubi päätti täydentää jo aikaisemmin kirjoitettua 40-vuotishistoriikkaa viimeisen kymmenen vuoden tapahtumilla. Samalla päätettiin, että historiikki kirjoitetaan tekstisisällöltään entisenlaisena, mutta ulkoasultaan yhtenäisenä kokonaisuutena.

Tämän kädessä olevan historiikin lehdiltä käy ilmi, että Kallion Rotaryklubi oli alusta saakka erikoislaatuinen klubi Helsingissä. Se oli kolmanneksi vanhin, mutta ennen kaikkea se oli ensimmäinen Rotaryklubi, joka ryhtyi pitämään klubikokouksiaan Helsingin Työväentalolla Siltasaarella. Historiikin mukaan tämä herätti tuolloin ansaittua huomiota.

Klubi on säilyttänyt perinteensä ja kokoontuu tänä päivänä edelleen Pitkän sillan pohjoispuolella hotelli Strand Intercontinentalin tiloissa korttelissa, jonka vastakkaisella puolella Suomen ammattiliittojen keskusjärjestö SAK pitää päämajaansa.

50-vuotisjuhlaa klubi vietti Pörssiravintolassa, jonne siirryttiin Helsingin yliopiston museosta. Helsingin yliopiston museossa vierailua isännöi kansleri Risto Ihamuotila, joka tuolloin oli Helsingin Rotaryklubin, Kallion Rotaryklubin Charterklubin, presidentti. Näin kytkettiin vuosijuhla osaltaan Helsingin Rotaryklubin ja sitä kautta myös Suomen Rotarytoiminnan juhlavuoteen.

Juhliminen ensin yliopistolla ja sitten Pörssiravintolassa sopi niin ikään hyvin Kallion Rotaryklubin tämän hetken kuvaan. Jäsenkunnassa on paljon akateemisen yhteisön edustajia, mutta myös liikemaailman ja pankkimaailman edustajia. Näin sekä yliopiston museon tiloissa että Pörssiravintolan juhlallisessa ravintolasalissa tuntui olo viihtyisältä.

Kädessä oleva historiikki on siis yhteenveto Kallio-Berghäll Rotaryklubin 50-vuotisesta taipaleesta.

Kallio-Berghäll Rotaryklubin juhlavuoden presidenttinä toivotan kaikille jäsenille ja muille tämän historiikin lukijoille rattoisia hetkiä historiikin parissa ja menestyksenkäitä Rotaryvuosia kaikille Rotaryklubien jäsenille.

Helsingissä 7.2.2002

Jorma Back  
Kallio-Berghäll Rotaryklubin presidentti

Koonnut Henrik Lavonius, Kalastajatorppa 1972-02-04

## **Kallio-Berghäll Rotaryclub 20-vuotta, Henrik Lavonius**

Klubin charter-presidenttinä minua on pyydetty tässä 20-vuotisjuhlailaisuudessa esittämään muistelmia klubin ensimmäisiltä ajoilta. Rajoitun nimenomaan ensimmäisiin vuosiin, koska täydellisen historiikin antaminen veisi liian pitkälle.

Kauko V. Laine totesi 6.2.1953 pidetyssä kokouksessa, luodessaan katsauksen silloin vuoden vanhan klubimme perustamisvaiheeseen, että klubimme perustajat olivat past governorit heikki Herlin, Herbert Tillander ja Arvid Ohlsson sekä silloinen governor Manne Nurmia. Näiden kummien lisäksi on tärkeää mainita perustettavan klubin tuleva ensimmäinen varapresidentti Kauko V. Laine, klubimme nykyinen Nestori, sekä edesmenneet apteekkari Kristian Österberg ja kirkkoherra Aaro Siljamäki. Nämä seitsemän olivat ne henkilöt, jotka perustivat klubin. Minä tulín mukaan kuvaan verrattain myöhäisessä vaiheessa, kun Helsingin kummiklubista, jossa silloin toimin sihteerinä, haettiin presidenttiehdokasta.

Tammikuun 18. päivänä 1952 olivat valmistelutyöt päässeet niin pitkälle, että Kristian Österberg avasi perustavan kokouksen. Läsänä oli 22 tulevaa jäsentä 23:sta. Sinä päivänä tuli siis Helsinkiin kolmas Rotaryklubi. Paitsi kummiklubimme, oli olemassa meitä kolme vuotta vanhempi Töölön Rotaryklubi, joka oli perustettu jatkamaan Viipurin Rotaryklubin traditioita. Tänä päivänä Helsingissä on kymmenen klubia.

Taisi olla harvinaisuus, että rotarien kokouspaikaksi oli valittu työväentalo. Helsingin Työväentalon ravintola oli kuitenkin siihen aikaan ainoa rotarytilaisuuksia varten sopiva paikka Kaisaniemenlahden pohjois- ja itäpuolella sekä Pasila-Helsinki-rautatien itäpuolella, kuten klubimme alueen rajoiksi vahvistettiin. Eräässä ensimmäisistä kokouksistamme esitti vieraileva governor Mikko Nordqvist Porista onnitelunsa kokouspaikan valinnan johdosta, joka hänen mielestään todisti esimerkittä ennakkoluulottomuutta. Tulkinnan kokouspaikastamme antaa myös eräänä perjantaina Työväentalon edustalle kokoontunut miesporukka, joka nähdessään rotarien saapuvan autoillaan, esitti ihmettelynsä: "Mitä perkeleen herrakommunisteja täällä aina on perjantaisin?". Kaikki niinä aikoina mukana olleet rotarit lienevät samaa mieltä, että meillä Työväentalolla oli viihtyisä klubikabinetti, hyvä ruoka ja ystävällinen palvelu. Ainoa syy myöhemmin tapahtuneeseen muuttoon Sillankorvaan oli se epäkohta, että Työväentalon ravintola oli suljettu suureen osaan kestästä. Tällöin kokoukset piti siirtää Kulosaaren kasinoon, mikä joidenkin mielestä sijaitsi liian etäällä.

Ensimmäisen esitelmän klubissa piti perustavaa kokousta seuranneella viikolla Helsingin klubin jäsen C.A. Öhman aiheesta: "Suomen marsalkka Mannerheimin raha-asiat ja niiden hoito". Tämä tehtävä oli nimittäin Suomen marsalkka aikanaan antanut Öhmanille.

Helsingin Rotaryklubin ja samalla koko Suomen Rotaryliikkeen 25-vuotisjuhlassa 26.1.1952 oli vastaperustettu klubimme huomion kohteena. Kummiklubin puolesta ojennettiin meille silloin m m presidentinkaulanauha.



Ensimmäinen ulkolainen vieras oli Alt-President Paul-Meyer Hampurista 1.2.1952.

7.2.1952 saapuikin sitten RI:n Zürichin toimistosta sähke, että Kallio-Berghäll Rotaryklubin jäsenyys oli virallisesti hyväksytty. Tätä tapausta juhlimaan olemme tänään kokoontuneet Kalastajatorpalle.

Neljä viikkoa perustamiskokouksen jälkeen pidettiin ensimmäinen iltakokous, josta Kristian Östergergin laatima pöytäkirja kertoo: "Ennen varsinaista kokousta oli presidentti järjestänyt Oy.Aga Ab:n saunaan yhteisen kylvyn, joka vastaanotettiin kovan ja kuuman löylyn muodossa. Kun ruumiin ulkokuori oli puhdistettu ja liiat rasvat haihtuneet löylyn mukana, alkoi näin keventynyt ja erinäisiä kalorioita menettänyt kehomme vaatia uusia polttoaineita.

Presidenttimme olikin ottanut tämän huomioon ja saunan lauteilta marssittiin suoraan ruokapöytään, jonka monipuoliset antimet asiaan kuuluvien tykötarpeiden huuhtelemana katosi itse kunkin lämmityskeskukseen muodostamaan uutta voiman lähdeä.

Kun saunassa menetetyt ja normaalipainon välinen tasapaino oli saavutettu, alkoi varsinainen virallinen kokous.

Virallisten asioiden käsittelyssä tehtiin päätös, johon vieläkin viitataan silloin kun tulee kysymykseen uusien jäsenten valinta. Periaatteeksi hyväksyttiin, että "uusien jäsenten otto tulisi tapahtua asteittain siten, että aluksi täytettäisiin ainoastaan tärkeimmät luokitteet. Kokouksen mielipide oli, että vuoden 1952 jäsenmäärä ei saisi ylittää 30 – 35 jäsentä". Laatu ennen määrää periaatteen mukaan lienee nykyinen 50 miehen vahvuus asetettu lopulliseksi (?) katoksi.

Tilaisuus oli nähtävästi läsnäolijoiden mielipiteen mukaan onnistunut, koska se toistui jo saman vuoden lokakuussa.

Iltakokouksen osallistumiseen estyneet hoitivat isännyyttä saman päivän lounastilaisuudessa Työväentalolla. Tällöin lyötiin klubissa kiinni käytäntö, että isännyyden hoito round table'issä hyväksytään läsnäoloksi. Tulkoon tämä alleviivatuksi tässä tilaisuudessa, koska tämä yleisesti Suomen Rotaryklubeissa noudatettu käytännöllinen ratkaisu toisinaan meillä on asetettu kyseenalaiseksi.

22.2.1952 pidetyssä kokouksessa sai klubi vastaanottaa ensimmäisen Rotarylippunsa. Kolme vuotta Meksikossa viettäneelle presidentille oli tietysti mieluisaa, että tämä lippu oli Mexico Cityn Rotaryklubin. Sen ojensi meille vierailevat Enrique Aquirre ja Meksikon Olympiakomitean puheenjohtaja kenraali Clark-Flores. Viimemainittu kävi Suomessa tunnusteluretkellä tulevia Olympialaisia silmälläpitäen.

28.3. otettiin klubiin ensimmäiset uudet jäsenet, eläinlääketieteen tohtori Topi Litko ja Thorvald Lillja.

Charter-juhlaa vietettiin 5.4.1952. Charter-kirjeen jako tapahtui iltapäivällä Paavalin kirkossa järjestetyssä tilaisuudessa. Juhlapuhujana esiintyi kirkkoherramme Aaro Siljamäki, jonka poika sivumennen sanoen nyt ensimmäisenä edustaa toista sukupolvea klubissamme.



Tilaisuudelle antoi lisäksi erikoisen tunnelman Paavo Raussin urkusäestys. "Ohjelmanvetäjien" suhteen olimme siis täysin omavaraisia. Läsnäolevien vieraiden joukossa nähtiin mm. Tukholman Söder Rotaryklubin presidentti Sundahl, joka vartavasten oli tullut Helsinkiin. Söder-klubin kanssa silloin solmitut siteet ovat, kuten tunnettua, kautta vuosien johtaneet sangen miellyttävään kanssakäymiseen.

Iltajuhla pidettiin ravintola Savoy'n juhlahuoneistossa ja se oli silloisen katsontakannan mukaan niin arvokas, että puvuksi oli määrätty frakki. Kunniavieraksi oli rohkeasti kutsuttu Helsingin kaupungin ylipormestari Rydman rouvineen. Hänen ja äskenmainitun presidentti Sundahlin sekä kummiemme lisäksi saapui juhlaan 15 vierailevaa rotaria. Adresseja ja sähköitä tuli neljäntäkymmentä. Tilaisuudessa lahjoitti Heikki Herlin Rotaryrattaan kiinnitettäväksi kokouspaikan ulkoseinään.

Huhtikuun aikana liittyi seuraamme uutena jäsenenä vielä Gunnar Palmen.

2.5.1952 pidetystä pöytäkirjasta siteeraan 7 §: "Veli Saurio ehdotti, että klubin viikkokokouksia silloin tällöin pidettäisiin myöskin illalla, jolloin jäsenillä olisi parempi mahdollisuus tutustua toisiinsa ja syventyä ehken laajempaan ja monipuolisempaan keskusteluun kun aikaa riittäisi enemmän kuin lyhyellä aamiaistunnilla jolloin useimmilla saattaa vielä seurata kiireellinen liikeasia lounaan jälkeen. Ehdotusta kannatettiin yksimielisesti ja asian edelleen vieminen jätettiin johtokunnan tehtäväksi".

Olen siteerannut tämän siksi, että ehdotuksesta sittemmin muodostui traditio, varsinkin uusien jäsenten vastaanoton yhteydessä. Että ehdotus johti nopeasti konkreettiseen tulokseen todistaa se, että jo kesällä "helteisen ja hikisen sään tuloksena klubin nudistit kokoontuivat yhteiseen saunomiseen Merenkävijällä Matti Saurion johdolla, minkä jälkeen nautittiin ateria purjehdusseuran salin kaltevalla pinnalla".

Kun tämä "harjoitus" sitten seuraavana vuonna toistettiin, saapui saunaan Saurio, Lillja ja allekirjoittanut, ja sitä seuraaviin rapuillallisiin taisi tulla pari jäsentä lisää. Kun klubimestari oli tilannut annokset normaalia läsnäoloa silmälläpitäen, ja mitään ei jäänyt syömättä eikä juomatta, tuli illasta – ainakin sen jälkeen kun seuraava aamupäivä oli ohitettu – sangen miellyttävä muisto.

Toinen muistorikas iltakokous niiltä ajoilta on uusien jäsenten vastaanotto tammi-kuussa 1953 ravintola Vaakunassa, joka päättyi Thorvald Lilljan Nachspielillä. Väitetään että kun silloin uusi jäsenemme Eino Roiha saapui kotiin, oli häneltä kysytty, jos rotarykokoukset joka viikko tosiaan ovat tällaiset.

Traditioksi muodostuneista seikoista mainittakoon vielä kokouksessa 23.5.1952 tehty päätös, että esitelmiä kesän aikana pidetään vapaaehtoisuus pohjalta. Sittemmin lahjoitettiin jopa palkinnoksi puntari parhaimman kalajutun esittäneelle. Rotarysääntöihin viitaten on kyllä joskus puhuttu siitä, että kesälläkin esitelmiä pitäisi pitää. Mutta aina on löytynyt – tavallisesti Aurialan tai minun kokoomani – kyliksi vahva laiskojen oppositio takaamaan aikoinaan kiinnilyödyn käytännöllisen menettelyn ylläpitämisen.

Vuoden 1952 kesän kokouksiin löi selvän leimansa Helsingin Olympiakisat monine vieraineen.



Eräessä syyskuun kokouksessa hyväksyttiin rotari Antellin ja hänen apulaistensa laatima ehdotus klubin lipuksi. Tämä ensimmäinen lippu esitti Kallion kirkkoa ja Rotaryratasta sinisen värisinä valkoisella pohjalla. Lipun valmistumiseen meni siten oma aikansa ja ensimmäinen lippu luovutettiin tammikuussa 53 kummiklubillemme Helsingin Rotaryklubille. Nykyinen lippumme on edesmenneen rotarytoverimme Viljo Rewellin piirtämä. Ideoita ja intoa täynnä oleva nuori klubimme teki nopeasti päätöksen, että klubin presidenteille jaetaan lippu presidenttikauden päättyessä kiitokseksi suoritetusta tehtävästä. Tämä mielestäni hyvä idea on sittemmin – täysin rotarysääntöjen vastaisena – haudattu, mutta ennen tätä ehtivät jotkut meistä nostaa "palkkionsa".

Samassa syyskuun kokouksessa esitti Topi Litko säästölippaan käyttöönottoa pikurahoja varten. Fridolf Nyman Arabian Posliinitehtaalta otti tehtävän hoitaakseen ja tulos oli sittemmin taiteilija Mikael Schilkinin valmistama säästöporsas. Taiteilija Schilkinin kuoltua katsottiin tämä porsas niin arvokkaaksi, että se nykyään on sijoitettu klubin arkistoon ja sen viransijaisena toimii PYP:in maapallo, joka vieläkin kiertää lounaspöydässä. En tiedä oliko sattuma, että kun Nyman lounaskokouksessa luovutti Schilkinin porsaan, aloitteentekijä Lirko oli esitelmävuorossa ja että hän piti läpikotaisen materialistisen esitelmän aiheesta: "Lihan syönti ja uskonto".

Eräs muisto ensimmäisistä rotaryvuosistani on Zonta-naisjärjestön juhlatilaisuus hotelli Kämpin juhlakerroksessa, missä "isäntinä" oli lähes satalukuinen sangen arvovaltainen naisryhmä ja kutsuvieraina neljä miestä; ylipormestari Rydman ja Helsingin Rotaryklubien kolme presidenttiä.

Ehkä tämä miellyttävä tilaisuus myötävaikutti siihen, että kun seuraavassa lounaskokouksessa keskusteltiin rotaryrouvien mukaantulosta joululounaalle, niin yksimielisesti päätökseksi tuli, että "rouvien läsnäolo on mitä toivottavinta". Taas oli luotu traditio. Ensimmäisestä joululounaasta 19.12.1952 tuli sitä paitsi – luultavasti kiitos rouvien mukanaolon – klubin ensimmäinen läsnäololtaan sataprosenttinen kokous.

Vappuna 1953 toteutettiin kauan suunniteltu ensimmäinen vierailu Tukholman Söder-klubiin. Tästä sangen onnistuneesta tilaisuudesta ja sitä seuranneesta vastavierailusta on sittemmin kehittynyt säännöllinen vuorovaikutus. Kanssakäyminen myöhemmin ystävyyspiiriin liittyneen Hampurin Dammtorklubin kanssa on samaa mallia, joskaan etäisyys ei ole sallinut samaa frekvenssiä kuin lähellä olevan Tukholman klubin kanssa.

Jos Kallio-Berghäll Rotaryklubin toiminnasta 20 vuoden aikana haluaa tehdä numerotietoihin perustuvan katsauksen, voimme todeta että:

- charter-aikojen jäsenmäärä 23 on kasvanut 50:een.
- charter-jäsenistä on jäljellä kymmenen, joiden ikä tietysti on 20 vuotta korkeampi.
- perustamisvuonna oli klubin jäsenten keski-ikä 46 – nuorin oli 33 ja vanhin 62. Nyt keski-ikä on 56 –nuorin 29 ja vanhin 80.
- jäsenistä oli alussa melkein kolmasosa diplomi-insinöörejä ja näin on asianlaita edelleenkin. Tämä johtunee siitä, että klubin jäsenet edustavat läpileikkauksen teollisuusvaltaisesta kaupunginosasta.
- lounaan hinta Työväentalolla oli 300 mk. Sillankorvassa se on 8 mk.

Näiden numerotietojen kehitys ei kuitenkaan ole muuttanut klubin luonnetta intiiminä veljespiirinä, jolle on ollut tunnusomaisena huumori ja hyvä henki.

Henrik Lavonius



Koonnut veli Gunnar Palmén, keväällä 1980

## Kallio-Berghäll Rotary club'in toiminta 1952 – 1980, Jarmo Hiillos

### Klubin perustaminen

Joulukuun 18 päivänä 1951 olivat vuorineuvos Heikki Herlin sekä fil.tri Manne Nurmiä Helsingin Rotary-klubista kutsuneet dipl.ins. Kauko V Laineen, kirkkoherra Aaro Siljamäen sekä apteekkari Kristian Österbergin Elannon kerhohuoneistoon, jossa yhteisellä lounaalla keskusteltiin Helsinkiin perustettavasta kolmannesta Rotaryklubista. Lounaan aikana käytiin läpi silloisen luokitarkartan 82 luokitetta ja näistä päätettiin esittää 20 mahdollista ammattinsa edustajaa ehdokkaaksi tulevaan klubiin. Joulukuun 27 päivänä kokoonnuttiin veli Siljamäen vieraanvaraiseen kotiin pohtimaan ensimmäisiä vaikutteita siihen mennessä jäseniksi lupautuneista henkilöistä. Yleensä oltiin saatu se vaikutelma, että lähes kaikki ehdokkaat olivat lausuneet ilonsa siitä, että heidät oli huomioitu ja heille oli tarjottu mahdollisuus liittyä klubiin. Koska sopiva määrä jäseniä oli jo tiedossa, oli seuraavana vaiheena sopivan ja tarmokkaan presidentin valitseminen uudelle klubille. Tulevalta presidentiltä edellytettiin tietysti Rotaryliikkeen tuntemusta ja runsasta annosta aloitekykyä. Nämä vaatimukset täyttävä mies löytyi Helsingin klubista. Tammikuun 14 päivänä kävi lähetystö pyytämässä dipl.ins. Henrik Lavoniusta vastaanottamaan perustettavan klubin presidentin tehtävät. Näin oltiin päästy niin pitkälle, että Helsingin kolmannen klubin, Kallio-Berghäll Rotary Club'in perustamiskokous voitiin pitää tammikuun 18. päivänä 1952, kello 12 Helsingin Työväentalon ravintolassa.

Perustajajäsenet Kallion Rotaryklubissa olivat:

Erik Antell	Matti Auriola
Willy Bengelsdorff	Heikki Herlin
Erkki Häyrinen	Matti Häyrinen
Erik Ingvall	Pekka Jatkola
Kauko V Laine	Henrik Lavonius
Unto Linnamäki	Unto Mönkkönen
Juho E Niemi	Fridolf Nyman
Kurt Palmgren	Jorma Pätiälä
paavo Raussi	Veikko Rislakki
Matti Saurio	Aaro Siljamäki
Hans Tallqvist	Tyko Tarponen
Kristian Österberg	

Yhteensä 23 jäsentä.

Ote Kallio-Berghäll Rotaryklubin perustamiskokouksen pöytäkirjasta kuuluu seuraavasti:

Saapuvilla olivat 22 jäsentä. Vieraina olivat läsnä governor Arvid Ohlsson, past governor Herbert Tillander (Hki), governor nominee Manne Nurmiä (Hki) ja Helsingin klubin presidentti J Ahrenberg.

## 1 §

Kokouksen avasi Kristian Österberg lausuen perustajajäsenet terve-  
tulleiksi ja selvitteli klubin alkuvaiheita.

## 2 §

Klubin ensimmäiseksi presidentiksi valittiin yksimielisesti dipl.ins. Hen-  
rik Lavonius.

## 3 §

Johtokuntaan valittiin varapresidentiksi Kauko V Laine, sihteeriksi  
Kristian Österberg ja toiseksi sihteeriksi Erik Antell. Varainhoitajaksi  
Pekka Jatkola sekä jäseniksi Willy Bengelsdorff (klubimestari) ja Aaro  
Siljamäki.

## 4 §

Helsingin kolmannen Rotaryklubin nimeksi hyväksyttiin Kallio-Berghäll  
Rotary Club ja rajoiksi määrättiin Kaisaniemi-lahden pohjois- ja itä-  
puoli sekä Pasila-Helsinki rautatien itäpuoli.

## 5 §

Säännöt käytiin läpi.

## 6 §

Presidentin ja sihteerin tehtäväksi annettiin hoitaa klubin perusta-  
misasiapapereiden laatiminen ja jättäminen governorille.

## 8 §

Gov. Ohlsson ja presidentti Ahrenberg. esittivät onnittelunsa uudelle  
klubille. Presidentti Lavonius kiitti klubin puolesta kohdistaen erikoi-  
sesti kiitossanat myös rot. Nurmialle ja Tillanderille, jotka tarmokkaasti  
olivat myötävaikuttaneet klubin perustamiseen.  
Vakuudeksi K Österberg.

Perustamiskokouksen jälkeen ennen Charterjuhlaa hyväksyttiin seuraavat uudet  
jäsenet klubiin:

El. lääk. toht. Topi Litko  
Toim.joht. Torvald Lillja  
Kauppat. maist. Gunnar Palmén

### Charter-juhla

Charter-juhla ja Charter-kirjan vastaanotto tapahtui 5. päivänä huhtikuuta 1952  
juhlallisin menoin. Päivällä kello 12 kävi lähetystö Suomen Marsalkka Mannerhei-  
min haudalla ja presidentti Lavonius laski seppeleen Suomen Rotaryliikkeen kun-  
niajäsenen haudalle kunnioittaakseen täten maamme suurmiestä.



Iltapäivällä kello 14 alkoi Paavalin seurakunnan kirkossa juhlahetki, jossa klubin jäsen kirkkoherra Aaro Siljamäki puhui vakavia sanoja kuulijoilleen sekä esitti loppuksi liturgian. Musikaalisesta puolesta vastasi klubin jäsen, professori Paavo Raussi. Kirkossa oli, paitsi klubin jäseniä, myös heidän perheenjäseniään.

Varsinainen juhlakokous pidettiin ravintola Savoy'n juhlahuoneistossa kello 19 alkaen. Kutsuvieraiden joukossa nähtiin mm. Helsingin kaupungin ylipormestari Eero Rydman, piirin governor Arvid Ohlsson, past governor Herbert Tillander ja governor nominee Manne Nurmi, useimmat rouvineen. Myöskin Stockholm-Söder klubin presidentti Eskil Sundahl oli vastannut klubin kutsuun ja saapunut henkilökohtaisesti juhlistamaan kokousta. Stockholm-Söder klubi oli yksimielisesti hyväksynyt Kallion klubin vetoomuksen tulla veljesklubiksi Ruotsissa. Omat jäsenet olivat saapuvilla 88,46 prosenttisesti ja useimmat rouvineen.

Kokous alkoi presidentti Lavoniuksen terveyhdyspuheella. Sen jälkeen esitti Veli Paavo Raussi pianolla Sibeliuksen "Andante festivo", governor Arvid Ohlsson selvitteli puheessaan Rotaryliikkeen aatteellista pohjaa ja puheen päätteeksi hän luki ja ojensi klubin presidentille Charter-kirjan. Tämän jälkeen governor jakoi jäsenmerkin jokaiselle klubin jäsenelle. Sen jälkeen seurasi puheenjohtajan nuijan luovutus. Sen luovutti perinnäistapojen mukaan klubimme edellistä nuorimman Hyvinkään klubin presidentti Uki Raivio.

Seuraavana puhujana esiintyi Söder-klubin presidentti Eskil Sundahl, joka puheessaan ilmi toi klubinsa yksimielisen halun solmia ystävyssiteen Kallion klubin jäsenten kanssa. Hän ojensi oman klubinsa pienoislipun muistoksi ja lausui myöskin Pohjoismaisen Rotaryneuvoston onnittelet.

Välittömästi juhlakokouksen päätyttyä seurasi juhlaillallinen. Soittokunnan sävelten kaikuessa alkoi rattoisa seurustelu, joka keskeytyi ainoastaan pöytäpuheiden ajaksi. Ensimmäisenä aloitti puheitten sarjan presidentti Lavonius, joka lausui vieraat tervetulleiksi illallispöytänsä. Helsingin kummiklubin presidentti Jarl Ahrenberg kohotti tervehdysmaljan klubimme kunniaksi. Veli Tyko Tarponen piti sitten onnistuneen puheen naisille. Vieraiden puolesta kiitti ylipormestari Eero Rydman. Illallisen jälkeen alkoi tanssi ja miellyttävä juhlatunnelma jatkui pikkutunneille asti. Juhlamojen ohjaajana toimi taitavasti veli Willy Bengelsdorff.

## Presidentit

Kallion Rotaryklubin presidentteinä vuosina 1952 – 1980 ovat toimineet seuraavat:

1952 – 1953	Henrik Lavonius
1953 – 1954	Juho E Niemi
1954 – 1955	Veikko Rislakki
1955 – 1956	Gunnar Palmén
1956 – 1957	Teodor Auriola
1957 – 1958	Jalmari Laakso (+)
1958 – 1959	Fridolf Nyman (+)
1959 – 1960	Pellervo Saarinen
1960 – 1961	Erik Antell
1961 – 1962	Kauko V Laine (+)
1962 – 1963	Kurt Palmgren

1963 – 1964	Paavo Raussi
1964 – 1965	Hans Tallqvist
1965 – 1966	Matti Saurio (+)
1966 – 1967	Torvald Lillja
1967 – 1968	Unto Linnamäki
1968 – 1969	Eino Roiha
1969 – 1970	Erkki Toivanen
1970 – 1971	Heikki Pitkänen (+)
1971 – 1972	Mauno Mäkelä
1972 – 1973	Eino Lummaa
1973 – 1974	Eero Manner
1974 – 1975	Nils Borgström
1975 – 1976	Vilkkö Virkkala
1976 – 1977	Antti Rentola
1977 – 1978	Heikko Holma
1978 – 1979	Lars Schöldström
1979 – 1980	Juhani Otonkoski

### Veljesklubitoiminta

Yhteistoiminta Stockholm Söder Rotaryklubin kanssa alkoi siitä, että Charter-presidentti Henrik Lavonius ehdotti eo. klubia veljesklubiksi. Söder-klubi oli Tukholman kolmanneksi perustettu klubi aivan kuten Kallion klubi Helsingissä. Ehdotus hyväksyttiin molemmin puolin ja seurauksena oli, että silloinen presidentti Eskil Sundahl saapui vaimoineen viettämään Kallion klubin Charterjuhlaa. Palattuaan kotiin hän oman klubinsa kokouksessa kertoi Kallion klubin juhlasta mm. "Det var en minnesrik, värdig högtid, som jag sent skall glömma. Den profana delen var en strålande middag, som så småningom övergick till dans och en samvaro i behärskad yra".

Näissä merkeissä ovat myöskin seuraavat kokoontumiset jatkuneet näihin päiviin saakka. Vierailut ovat tapahtuneet vuorotellen Ruotsissa ja Suomessa alkaen Tukholmassa 2. – 3 päivä toukokuuta 1953. Vieraina oli silloin Kallion klubista 11 veljeä, joista 9 vaimoineen.

Jo seuraavana vuonna kesäkuussa 1954 kävivät tukholmalaiset veljemme vastavierailulla Helsingissä. Kuusi Söder-Rorarya vaimoineen ja kolme "irtohevosta" saapuivat S/S Aallottarella Einar Sjöbergin johdolla. Tämän jälkeen vierailuvuodet vaihtelivat seuraavasti:

1956 Tukholma
1959 Helsinki
1961 Tukholma
1963 Helsinki
1965 Tukholma
1967 Helsinki
1969 Tukholma
1972 Helsinki
1974 Tukholma. Stockholm Söder-klubi vietti tuona vuonna 25-vuotisjuhlaansa.
1978 Helsinki



Näin on veljesklubitoiminta jatkunut tähän päivään saakka yhtä antoisana ja hauskana. Seuraava tapaaminen onkin 1980 Tukholmassa.

Ystävyyssiteet Hampurin Dammtor Rotaryklubiin solmittiin veli Hans Tallqvistin ollessa presidenttinä. Aloitteen teki veli Eberhard Rogge vieraillessaan Suomessa. Veli Hasse kävi vastavierailulla Hampurissa ja marraskuun 8. päivänä 1964 päätettiin virallisesti, että Dammtor ja Kallio ovat ystävyyssklubeja. Todelliseksi Suomen ystäväksi osoittautui sittemmin veli Rogge, joka useampana kesänä vieraili purjeveneellään Suomen saaristossa.

Toukokuun 20. päivänä 1966 vierailivat veljet Rogge ja Marx vaimoineen, sekä veli von Mitzlaff Kallion klubissa. Vieraat kävivät mm. veli Heikki Herlinin luona Thorsvikissä. Vuonna 1969 oli Dammtor-klubi kutsunut Kallion klubin Hampuriin, mutta monista kehotuksista huolimatta veli Heikki Holma jäi ainoaksi, joka vaimoineen edusti klubiamme tilaisuudessa. Siitä lähtien on veli Heikki toiminut yhdysmielenämme. Vuonna 1971 kävi sitten varsin edustava joukko Kallion klubin jäseniä vaimoineen vierailemassa Hampurissa. Paluumatkalla seurasi joukko Dammtorin klubin jäseniä vaimoineen meille vastavierailulle Helsinkiin. Voidaan syystä sanoa, että tämä matka oli klubien yhteistoiminnan kohokohta tähän päivään saakka.

### **Talous ja rahastot**

Vuosien varrella on Kallion klubissa muodostunut oma käytäntö, jonka (ja luonnollisesti sääntöjen) mukaan raha-asiat hoidetaan. Käytäntö perustuu siihen, että klubin jäsenmaksujen yhteydessä kootaan niin paljon varoja, että ne riittävät kattamaan tavallisten menojen lisäksi odotettavissa olevat ja ajoittain esiintyvät suuremmat tarpeetkin. Vain harvoin ja erikoistapauksissa kartutetaan klubin varoja rotaryvuoden aikana jäsenmaksujen lisäksi erityisellä rahankeräyksellä. Tähän menettelyyn ovat veljet tottuneet ja sitä pidetään hyvänä. Suurempia, tavallisista rotaryvuosista poikkeavia tarpeita esiintyy esim. silloin, kun joku suurprojekti tai vierailu on odotettavissa. Viime vuosina on näissäkin pyritty karsimaan turhia menoja. Tarkoituksenmukaisiin menoihin on aina varoja löytynyt. Myöskin klubin täyttäessä ns. pyöreitä vuosia, on tähän varauduttu etukäteen.

Klubilla on kaksi rahastoa, joista säästölipasrahaston varat käytetään vuosittain jouluna vähävaraisten auttamiseen. Siljamäen rahaston varat on viime vuosina käytetty rotaryklubin stipendiin. Stipendin suuruus on n. 1 500 mk ja se on myönnetty klubin toiminta-alueella olevalle ”omintakeisuutta, itsenäisyyttä ja luovaa kykyä osoittaneelle ylioppilaskokelaalle taipumusten edelleen kehittämiseksi”.

Klubin hallitus on lisäksi myöntänyt jäsenten hyväksyminä avustuksia, joista mainittakoon vuosittain yksinäisten joulun tukeminen sekä erityisesti Kaunialakeräys. Koska Rotary ei ole varsinainen avustusjärjestö, on tämä huomioitu sekä varainhoidossa että avustuksia annettaessa.

Ylivoimaisesti tärkeimmäksi tehtäväksi on katsottu Rotary Foundation varojen kartuttaminen. Tässä on noudatettu niin RI:n presidenttien kuin governorienkin suosituksia. Niinpä Rotary Foundation onkin varsin huomattava kansainvälisen yhteisymmärryksen edistäjä jakaessaan tähän tarkoitukseen nykyään vuosittain yli 40 milj. mk.



Kallion klubi on lahjoittanut säätiölle varoja vuosittain niin paljon, että klubi on keväällä 1980 100 %:n jäsen. Tämä tarkoittaa sitä, että jokaista jäsentä kohti on lahjoitettu 7 kertaa 10 USA:n dollaria vastaava rahamäärä. Lähivuosien tavoitteena on edelleenkin kartuttaa Rotary Foundationin varoja klubin voimavaroihin sopivin säännöllisin lahjoituksin.

## Nuorisovaihto

Aikaisempina vuosina Kallion Rotaryklubin nuorisovaihto on rajoittunut lyhyisiin rotaryleireihin kesäisin ulkomailla. Näihin on liittynyt usein majoitus rotaryperheissä. Eräät klubin rotarynuorista ovat osallistuneet Suomessa järjestetyille kansainvälisille nuorisoleireille.

Syksyllä 1978 saatiin tietää, että Uusi Seelanti oli jo vuosien ajan toivonut Suomalaista rotaryvaihto-oppilasta, mutta lähtijöitä ei ollut löytynyt. Tällöin Kallio-Berghäll rotarynuoriin kuuluva Mikko Pelkonen innostui toteuttamaan haavettaan. Klubi hyväksyi hänet lähettilääksi ja sitoutui ottamaan vastaan vaihto-oppilaan klubin vieraaksi vuodeksi 1980.

Vaihto-oppilaaksi saapui tammikuussa 1980 Australiasta 18-vuotias Cathy Kafer Toronto-rotaryklubista. Kansainvälinen nuorisovaihto on rotarytoiminnan tärkeimpiä toimintoja, joten on paikallaan taltioida veli Rainer Pelkosen selostus tästä nuorisovaihtotapahtumasta:

”Jouluksi tuli tieto, että matkan kohde on Uuden Seelannin Christchurch kaupunki ja isäntä-rotaryklubina tulee toimimaan Bishopdale-Burnside Rotary Club. Perillä olisi pitänyt olla jo kuukauden perästä.

Matkajärjestelyt olivat hankalat, kun ei ollut muita lähtijöitä. Lykkäys armeijassa onnistui sotilaspiirin komentajan myötävaikutuksella. Lähin lähetystö oli joko Moskovassa tai Lontoossa. Kun Suomi kuului Moskovan ”etupiiriin”, niin asiat olisi pitänyt hoitaa siellä. Kuitenkin lento suoraan Lontooseen ja siellä viisumi ja muut paperit kuntoon oli kätevintä. Edullisen matkalipun löytäminen oli mutkien takana. Finnair tarjosi 12 – 14 000 mk lentoa eikä pystynyt auttamaan. Onneksi eräästä kirjakaupasta löytyneessä Uuden Seelannin matkaoppaassa mainittiin, että Lontoosta saa One Way Ticket 370 £ ja voi valita lennon idän tai lännen kautta, kilometrejä 22 000 tai 23 000. Lento kestitkin 38 tuntia ja sisälsi yhdeksän ateriala ja kaksi pitkää elokuvaa.

Mikko joutui suoraan Uuden Seelannin kesään Suomen pakkasista. Kolme tulevaa isäntäperhettä oli lentokentällä vastassa ja tunnelma oli tosiaan ystävällinen. Illalla sattui sitten vielä olemaan klubin kokous, missä Mikko esiteltiin ja joutui kertomaan Suomen terveiset, vaikka väsymyksestä tahtoi jo nukahtaa pystyyn.

Mikko joutui vuoden aikana asumaan neljässä rotary-perheessä, jotka kaikki olivat peräti erilaisia. Hän piti hyvänä, että oleskelut olivat tarpeeksi pitkiä, niin ehti kunnolla tutustua perheen jäseniin. Rotary-perheillä oli paljon yhteistä ja tämä oli tunnusomaista koko klubin toiminnalle ja näin Mikko pääsi usein osalliseksi yhteisistä ohjelmista.



Klubin rotarykokoukseen hän osallistui muiden veljien lailla pari kertaa kuukaudessa, joko isäntänsä seurassa tai ellei hän ehtinyt, niin joku toinen tuli hakemaan. Tunnusomaista oli, että Mikko oli koko klubin vieraana. Varsin usein tuli ohjelmatarjouksia esim. viikonlopuksi useammalta taholta ja tähän vielä koulun ohjelmat päälle. Perheiden mukana oli mahdollisuus vierailta heidän mökeillään, käydä pujottelemassa vuorilla ja tehdä pitkiä automatkoja niin aivan etelään kuin pohjoiseenkin. Syntymäpäiväkseen perheet järjestivät yhdessä yllätyksen lahjoineen ja veivät illalla ravintolaan yhdessä syömään.

Myös virallista vaihto-oppilaiden yhteistä ohjelmaa oli runsaasti. Mikko ei edustanut ainoastaan ensimmäistä suomalaista, vaan hän oli ainoa koko Euroopasta ja tuntui, että poikia muutenkin oli vähemmän. Heillä oli viikonloppu-yhdessäoloja, oli kiertomatkoja, oli konferensseja ja eräissä myös isäntäperheet ja vaihto-oppilaiksi aikovat olivat mukana.

Opiskelu eräässä maan suurimmassa oppikoulussa, Burnside High Schoolissa piti päivittäisen ohjelman säännöllisenä. Koulussa sai valita oppikursseja melko vapaasti ja näin englannin kieli, taideaineet, historia ja urheilu olivat etusijalla. Oma etunsa oli, että ylimmän luokan oppilaiden ei tarvinnut käyttää koulupukua. Oleskeluun kuului esiintymisiä ja osallistumista erilaisiin tilaisuuksiin. Kouluissa sai käydä kertomassa Suomesta ja innostuksella katsoivat vaalean pitkän suomalaispojan Suomen kuvia.

Kaupungin suurin sanomalehti The Press teki melkein koko sivun haastattelun Mikosta. Näin oli loistava mahdollisuus kertoa Suomen kansainvälisestä asemasta, hieman historiasta, nuorista ja elämästä Suomessa.

Syksyllä Suomen nuorisovaihtoasiamies pastori Sinkkonen Tampereelta kävi tuomassa Kallio-Berghäll klubille Uudesta Seelannista virallista tietä tulleet kiitosmaininnat erinomaisesta lähettiläästä. Olivat todenneet, että jos kaikki suomalaiset nuoret ovat yhtä myönteisiä ja miellyttäviä, niin haluavat lisää suomalaisia.

Mikko viihtyi erinomaisesti ja nautti kaikin siemauksin kauniista maasta, miellyttävistä ihmisistä, hyvistä ystävistä, vaihtelevista vuodenaajoista. Mutta kesken kaiken vajaan kaksi kuukautta ennen aikojaan kotoa tullut hälytys äidin yllättävän äkillisestä ja vakavasta sairaudesta pakotti jättämään välittömästi kaiken ja lentämään suoraan kotiin. Äiti ehti vielä nähdä lempipoikansa muutaman päivän ajan. Elämässä onni ja murhe kulkevat usein hyvin lähekkäin.

Elokuun alussa Kallio-Berghäll rotaryklubin hallitus sai tietää, että klubi saa oman vaihto-oppilaansa vuodeksi 1980 Australiasta. Tällöin 18-vuotias Cathy Cafer – Toronto Rotary Club – saapui unelmiensa Pohjolaan, talveen, mitä ei ole koskaan kokenut. Tilanne oli klubille aivan uusi ja ainutkertainen. Mistä isäntäperheet? Hallitus antoi klubin luovan toiminnan työryhmälle tehtäväksi asioiden kehittäminen. Seuraavana olivat vuorossa klubin Inner Wheel'in rotary-sisaret. Alussa oli vaikeuksia päästä käyntiin. Mikon perhe oli ensimmäisenä sitoutunut huolehtimaan Cathyn vierailun aloittamiseen, mutta siellä olivat vielä elämän järjestelyihin liittyvät vaikeudet esillä. Tosin Cathy oli ollut koko syksyn kirjeenvaihdossa Mikon kanssa Uuteen Seelantiin ja Mikon perheen ja sisaren kanssa Suomeen. Hän tunsikin tämän perheen turvalliseksi ”pesäperheeksi”, mistä oli hyvä aloittaa. Vähitellen perheet löytyivät: Veljet Schöldström, Virkkala, Tala aluksi. Yhdessä sovittiin sitten muusta ohjelmasta vuoden aikana, matkoista ja kesämökkivierailuista.



Cathy saapui kesätamineissaan 20.1. Australiasta, pienestä Wangi Wangi kaupungista. Lähtiessä oli ollut todellinen helle 40 °C ja täällä vastassa – 10 °C. Ihasui, kun näki lunta ja halusi heti kädellä koettaa, onko se kylmää. Veli Pelkonen huolehti alkujärjestelyistä ja majoituksesta. Cathy aloitti koulunkäynnin Mäkelänrinteen Yhteiskoulussa ja opiskelee samalla yliopistossa Suomea. 25.1. sekä Cathy, että Mikko vierailivat ensimmäistä kertaa matkan jälkeen Kallio-Berghäll klubin viikkokokouksessa ja toivat terveisensä.

Näin klubi on joutunut uuden tehtävän eteen vastatessaan yhdestä nuoresta australialaisesta rotary-tyttärestään. Tämä saattaa olla virkistävä pirstusruiske koko toimintavuodelle, kun yhdessä kannamme isännän vastuutamme”.

### **Inner-Wheel toiminta**

Inner Wheel-liike on lähtöisin Englannista vuodelta 1924 ja koostuu rotarien vaimoista. Inner Wheel-klubin tarkoituksena on vaalia aitoa ystävyyttä, palvelemisen ihannetta ja kansojen keskinäistä yhteisymmärrystä. Suomeen IW-liike tuli 1958 ja Järvenpään Inner Wheel-klubi on maan ensimmäinen. Tällä hetkellä Suomessa toimii 16 Inner Wheel-klubia.

Kallio-Berghäll Rotaryklubin rotaryjäsenten vaimot perustivat jo vuonna 1963 oman kerhonsa ja tapasivat toisensa kerran kuussa. Vasta 1978 hakeutuivat klubin jäsenet kansainväliseen Inner Wheeliin. Varsinaiset klubikokoukset ovat kuu-kauden toisena maanantaina. Jokaisessa kokouksessa yleensä on joku ulkopuolinen esitelmöitsijä virallisten asioiden ja aterian lisäksi. Kallio-Berghäll Inner Wheel-klubin jäsenmäärä on 45.

### **Poimintoja vuosien varrelta**

- |             |  |
|-------------|--|
| 1953 – 1954 | Klubin oma lippu valmistui syksyllä 1953 ja ensimmäinen ojennettiin Helsingin kummiklubille. Tuolloin syntyi myös tapa esitellä uudet jäsenet iltakokouksissa. Näin alkoi myös veli Eino Roihan rotary-ura. Kokous sujui ”i behärskad yra” ja niin päätettiin mennä jatkoille veli Torvaldin luo. Kun uusi jäsenemme Eino vasta aamuyöstä tuli kotiin ensimmäisestä rotarykokouksestaan, kysyi huolestunut vaimo: ”tarkoitatko todella, että näitä rotarykokouksia pidetään joka viikko?”. |
| 1956 – 1957 | Viikkokokoukset, jotka oli pidetty tuohon saakka säännöllisesti Helsingin Työväentalon kabinetissa ja kesäisin Kuloosaaren Kasinolla, siirrettiin kesäkuun alusta ravintola Sillankorvaan.   |
| 1957 – 1958 | Veli Viljo Rewellin piirtämä uusi lippu otettiin käyttöön. Se onkin edelleen käytössämme klubin virallisena lippuna.   |
| 1959 – 1960 | Governor Olli Heikinheimo suoritti virallisen tarkastuksen klubissa 27.11.1959 nimittäen veli Matti Saurion ”special   |



representant'ikseen tutkimaan uuden klubin perustamista Herttoniemen suunnalle". Veli Saurion tarmokkaiden toimenpiteiden tuloksena kokoontui uusi klubi perustavaan kokoukseen 1.3.1960.

- 1965 – 1966 Eräässä syyskuun kokouksessa 1952 veli Topi Litko esitti säästölippaan käyttöönottoa pikkurahoja varten. Fridolf Nyman Arabian Posliinitehtaalta otti tehtävän hoitaakseen ja tulos oli taiteilija Mikael Schilkinin valmistama komea säästöporsas. Vuonna 1965 porsas sai SYP:n lahjoittamana oman kaappinsa. Joitakin vuosia se sitten komeili Sillankorvan kokoushuoneen seinällä. Taiteilija Schilkinin kuoltua katsottiin tämä porsas niin arvokkaaksi, että se sijoitettiin arkistoon. Sen viransijaisena toimii SYP:n maapallosäästölipas.
- 1969 – 1970 Huhtikuun 3 p:nä 1970 oli Kallion klubin vieraana silloinen RI:n presidentti James F Conway governor Jouko Järviön seuraamana. Kokouksessa presidentti Erkki Toivanen esitteli kunnioitettavalle vieraille klubia ja veli Heikki Herlin kertoi rotarytoiminnan historiasta Suomessa.
- 1972 – 1973 Huhtikuun 2 p:nä 1973 vietettiin 20-vuotisjuhlaa Kalastajatorpalla. Veli Henrik Lavonius piti juhlapuheen kertoen humoristisella tavallaan klubin perustamisvaiheista ja sen historiasta siihen saakka.
- 1973 – 1974 Veli Heikki Herlin sai arvon "Paul Harris Fellow".
- 1976 – 1977 Helsinkiin perustettiin uusi Pasilan klubi, jonka alue käsittää Pasilan eli 17. kaupunginosan. Aluemäärittelyn yhteydessä Kallion klubi luovutti sille kuuluvasta kaupunginosasta sen osan Itä-Pasilaa, joka jää Kumpulantien pohjoispuolelle.
- Rotaryliikkeen omaksuman vaalikokousta koskevan uuden käytännön mukaan muutettiin klubin sääntöjä kokosten osalta seuraavan sisältöiseksi: "Klubin vaalikokous pidetään kunkin vuoden joulukuussa, jolloin valitaan toimihenkilöt ja hallituksen jäsenet seuraavaksi toimintavuodeksi". Aiemmin kokous pidettiin maaliskuussa.
- Kallion Rotaryklubin 25-vuotisjuhla vietettiin maaliskuun 4 p:nä 1977. Juhlan merkeissä vierailtiin vaimojen kera ensin Torvald Lilljan kauniissa kodissa Kuusisaaressa ja sen jälkeen jatkettiin busseilla Kalastajatorpalle iltajuhlaan. Juhlan isäntänä toimi veli Heikki Holma ja juhlaesitelmän piti veli Heikki Herlin.
- Veli Henrik Lavonius sai ansioituneesti klubin toisena jäsenenä arvon "Paul Harris Fellow".

Koonnut Jarmo Hiillos 27.9.1991

Toimituskunta: Jarmo Hiillos, Klaus Järvinen, Olavi Snellman

## **Kallio-Berghäll Rotaryklubin toiminta 1981 – 1991**

Lukijalle

Tämä kirjoitus käsittelee klubin toimintaa rotaryvuodesta 1980-1981 rotaryvuoteen 1990 - 1991.

### **Jäsenistö**

Klubin lähestyessä 40 vuoden ikää sen voidaan todeta olevan hyvin elinvoimainen. Tähän vaikuttavat luonnollisesti uskollisten vanhojen veljien lisäksi uudet jäsenemme, jotka ovat tuoneet oman tervetulleen panoksensa klubiin. Klubin tärkein voimavara on jäsenistö ja siitä riippuu myös klubin elinkelpoisuus.

Jäsenistön ikärakenteesta johtuen klubissa on ollut käynnissä sukupolvenvaihdos. Rotarytoiminnan periaatteisiin kuuluu tehtävien kierto eikä samaa jäsentä valita uudelleen samaan tehtävään, varsinkaan klubin presidentiksi. 1980-luvulla näytti siltä, että kaikki jäsenet olivat olleet jo eri tehtävissä.

Miten klubiin saataisiin uusia jäseniä, tuoretta voimaa? Vielä 1989 klubin hallitus totesi, että klubissa oli 40 % eläkeläisiä ja 60 % aktiivisessa työiässä olevia. Erityisesti viime vuosien presidentit ja jäsenoimikunta ovat toimineet ansiokkaasti uusien jäsenien saamiseksi klubiin. Toisaalta klubin periaatteena on ollut pitää jäsenmäärä kohtuullisen pienenä. Jättiklubin muodostamisen sijaan on suhtauduttu positiivisesti uusien klubien perustamiseen.

Klubin jäsenmäärä oli vuosien 1981 ja 1991 alussa sama eli 62. Se on kuitenkin vaihdellut 1982 vuoden 60 jäsenestä 1986 vuoden 66 jäseneen. Keskiarvoksi tulee noin 63 jäsentä rotaryvuotta kohden. Rotaryvuoden 1990 - 1991 päättyessä jäsenmäärä oli 63. Charter-jäseniä on klubissa vielä kaksi: Erik Antell ja Henrik Lavonius. Kaikenkaikkiaan kymmenen klubin jäsentä on saanut Paul Harris Fellow -arvon. Klubin vanhin jäsen on iältään 83 ja nuorin 41 vuotta. Keski-ikä on 61,7 vuotta.

Kuvaavaa klubin jäsenistölle on se, että kerran klubin jäsenenä ollut ja siitä välillä eroamaan joutunut veli haluaa takaisin entiseen klubiinsa. Siitä on lukuisia esimerkkejä. Mutta klubista on myös poistunut huomattavia jäseniä. Heistä mainittakoon klubin kunniajäsen Heikki Herlin. Perinteet ja muisto kuitenkin säilyvät.

### **Presidentit**

Klubiamme on johdettu hyvän rotaryhengen ja -tavan mukaisesti. Presidenttien toiminnassa persoonallisuus on tullut myönteisesti esille. Kun klubimme toiminta on vakiintunutta rotarytoimintaa, ovat presidentin henkilökohtaiset ominaisuudet tuoneet siihen lisänsä: hauskuutta ja byrokratian vastapainoksi toiminnan vapautta.



Klubin presidentteinä ovat toimineet:

1980 – 1981	Klaus Järvinen
1981 – 1982	Rainer Pelkonen
1982 – 1983	Jarl Helleman
1983 – 1984	Karl-Johan Fredriksson
1984 – 1985	Jarmo Hiillos
1985 – 1986	Veli-Martti Metsälampi
1986 – 1987	Antti Olkkonen
1987 – 1988	Lars-Erik Michelsson
1988 – 1989	Veikko Sipilä
1989 – 1990	Heikki Tala
1990 – 1991	Erkki Vauramo

### **Yhteydet rotarymaailmaan**

Governorin vierailut klubissamme ovat olleet luonteva ja tärkeä yhteydenpitomuoto rotarymaailmaan. Klubin rotarytyötä on voitu kehittää rotaryliikkeen toimintaperiaatteiden mukaisesti. Governorit ovatkin kertoneet Kallio-Berghäll rotaryklubin toiminnan olevan hyvin järjestettyä.

Governorin vierailut ovat muodostuneet perinteisiksi kohokohdiksi. Sen on osoittanut klubimme jäsenten säännöllinen runsas osallistuminen vierailun presidentinjälkeiseen toiseen ja kolmanteen osaan.

### **Talous**

Klubin taloutta on hoidettu hyvin. Hoitotavassa on sen sijaan esiintynyt vaihtelua. Vielä 1980-luvun alussa klubissamme oli tapana, että rahastonhoitaja esitteli klubin rahatilannetta klubikokouksissa useamman kerran vuodessa. Tämä tapahtui joko presidentin tai jonkun klubiveljen pyynnöstä tai oli osoitus rahastonhoitajan aktiivisuudesta. Tämä hyvä tapa on jäänyt pois käytännöstä. Jäsenet eivät enää ole niin kiinnostuneita oman klubin raha-asioista, kun yhteiskunnassa liikutellaan paljon suurempia rahamääriä.

Klubin taloudenpito on kuitenkin vankalla pohjalla. Ja todella historiallinen tapahtuma olikin vuoden 1990 syksyllä, jolloin tilintarkastuskertomus ei tullut ajoissa vuosikokoukseen. Hyvässä, hausassa klubihengessä suoritettiin liikemiesmäinen tempu: tilintarkastajat vaihdettiin. Tosin, kuten sanottu, ilman minkäänlaisia traumoja ja hilpeän keskustelun päätteeksi.

Klubin rahastojen, Siljamäen rahaston ja lipastilin, säännöt tarkistettiin rotaryvuonna 1984 - 1985. Kallion alueen lukiolaisia on edelleen muistettu vuosittain siljamäen rahastosta jaettavalla luovuus-stipendillä. Apurahan suuruus on vaihdellut näinä vuosina 1500 markan ja 4 000 markan välillä.

Klubi on jatkanut perinnettään ja on ensi sijassa halunnut tukea Rotary Foundationia ja sitä kautta kansainvälistä nuorisotoimintaa. Klubissa on pidetty kiinni periaatteesta, että rotaryliike ei ole avustusjärjestö.

Klubin tukena näiden ajatusten takana on ollut useampi piirigovernori, joka on tähdentänyt tätä rotaryliikkeen luonnetta. Kaunialaa on kuitenkin tilaisuuden tullen avustettu.

Klubi oli 30.6.1991 mennessä lahjoittanut Rotary Foundationille 13.066,72 US dollaria. Näin ollen klubi oli 2 100 prosentin jäsen. Jokaista jäsentä kohden on siis lahjoitettu 21 kertaa 10 USD vastaava rahamäärä.

Klubissa on edelleen pidetty tiukasti kiinni käytännöstä, jonka mukaan jäsenmaksun yhteydessä kerätään niin paljon varoja, että ne riittävät kattamaan tavallisten menojen lisäksi myös odotettavissa olevat tarpeet. Erityisiä rahankeräyksiä pyritään välttämään. Jäsenmaksu on vuosina 1981 - 1991 vaihdellut 50 markasta 500 markkaan.

### **Toiminnan tavoitteellisuus**

Jotta klubi saisi jotain todella näkyvää aikaan, hallitus totesi, että suuret hankkeet ovat parhaita. Tavoitteeksi tuli voimien keskittäminen. Kun 1980-luvun alussa toteutettiin useita projekteja, niin vuosikymmenen lopulla ja 1990-luvun alussa on klubille valittu vuoden teema, jota on yhteisesti toteutettu. Tällaisia teemoja ovat olleet esimerkiksi rotaryvuoden 1988 - 1989 teema "Kansainvälistyminen ja rakennemuutos" sekä 1989 - 1990 "Taide, tiede ja ihmisyys".

### **Rotary Foundation**

Klubi pitää koko rotarytoiminnassa keskeisen tärkeänä Rotarysäätiön toimintaa, joka suo maailman nuorisolle mahdollisuuksia opiskella vieraiden maiden yliopistoissa ja eri kulttuureissa. Rotarysäätiö on nyt huomattava kansojen yhteisymmärryksen ja ystävyyden edistäjä. Säätiö on perustettu 1917 ja sillä on jo ollut 21 000 stipendiaattia.

Rotaryjärjestön suuri asia "Polio 2005" käynnistettiin 1985. Rotarit olivat ottaneet ohjelmaansa polion hävittämisen maailmasta. Sen rahoittamiseksi oli tarkoitus kerätä 550 mk yhtä rotaria kohti. Klubimme hoiti varainkeräyksen verohelpotuksen turvin henkilökohtaisin lahjoituksin, yritysten avulla ja myymällä joulukortteja. Klubimme esitti projektin kehittämisessä varsin ratkaisevaa osaa. Liitteenä oleva Klaus Järvisen kirjoitus 17.8.1991 kertoo siitä, miten ohjelma muuttui "PolioPlus" -projektiksi. Se oli laajuudeltaan suuri projekti. Sitä johdettiin rotarysäätiön tiloista ja tavoitteena oli kerätä tarkoitukseen 120 miljoonaa US dollaria. Toukokuuhun 1991 mennessä oli kerätty 226 miljoonaa US dollaria ja valtioilta saatu 7,5 miljoonaa dollaria tähän tarkoitukseen. Silloin oli rokotettu noin 271.450.000 lasta ja vasta jaetulla 172 miljoonan dollarin avustuksella tullaan rokottamaan 594.500.000 lasta lisää. Määrärahoja oli silloin myönnetty 97 eri maahan.

### **Kansainvälinen nuorisovaihto**

Klubi on suhtautunut nuorisoon ja sen toimintaan myönteisesti. Kuitenkin nuorisovaihtoasiassa on jouduttu huomioimaan klubin ikärakenne.



Vaihto-oppilaan Suomessa olo on hoidettava moitteetta; hänen on tunnettava, että hänestä pidetään hyvää huolta. Vaihto-oppilaita on otettu rajoitetusti. 1980-luvulla klubilla on ollut huollettavanaan kaksi vaihto-oppilasta: 1982 - 1983 Peter Coburn Kanadasta ja 1987 - 1988 Stephanie Nagy Pennsylvaniasta USA:sta.

## Osallistuminen

Piirikokouksiin ja piirineuvotteluun on klubista osallistunut yleensä se joukko klubin virkailijoita, johon klubi on oikeutettu ja joiden on edellytetty virkansa puolesta niihin osallistuvan. Viime vuosina klubin jäsenet ovat myöskin noudattaneet governorien ja klubin presidenttien suositusta osallistua piirikokouksiin mahdollisimman monilukuisesti.

Uudet tuulet ovat tuoneet myös uudenlaista osallistumista. Kotimaassa on luonnollisesti osallistuttu perinteisiin rotarytapahtumiin mutta myös kansainvälisiin rotarytilaisuuksiin on osallistuttu. Veli Olavi Snellman on edustanut klubiamme Leningradin rotaryklubin charter-juhlassa 28.09.1990 ja myöhemmin mainitussa Tallinnan klubin charter-juhlassa.

Klubin jäsenten osallistuminen viikkokokouksiin on ollut jopa esimerkillistä. Rotaryvuonna 1984-1985 klubin läsnäoloprosentti oli koko maan korkein. Samana vuonna Kallio-Berghäll Rotaryklubi oli kolmannen kerran peräkkäin läsnäololtaan paras klubi piirin 142 alueella. Tällöin klubimme läsnäoloprosentti oli 93,89. Aktiivisuutta kuvaa tämän rotaryvuoden matalin läsnäoloprosentti heinäkuussa 90,66 ja korkein 98,00 huhtikuussa! Rotaryvuonna 1983 - 1984 oli klubin läsnäoloprosentti vieläkin korkeampi eli 94,12 ja sillä saavutettiin valtakunnassa toinen sija.

Klubin hallitus ei tehnyt päätöstä kilpailla millään tavalla muiden rotaryklubien kanssa korkeimmasta läsnäoloprosentista, vaan korkea läsnäoloprosentti johtui silloisen klubimestarin Olavi Snellmanin aktiivisuudesta. Hänen menettelytapansa oli yksinkertainen, mutta paljon työtä vaativa. Hän huomautti veljille, jos läsnäolo oli hoitamatta ja suositti klubia, jossa voisi käydä paikkaamassa. Hän myös soitti kotiin ja niin puoliset viestittivät veljille läsnäolon hoitamisen ilosta varsin tehokkaasti.

Läsnäoloprosenttimme on kehittynyt seuraavasti:

1980 – 1981	82,10	
1981 – 1982	87,55	
1982 – 1983	89,98	piirin korkein
1983 – 1984	94,12	piirin korkein
1984 – 1985	93,89	Suomen korkein
1985 – 1986	89,00	piirin korkein
1986 – 1987	90,53	piirin korkein
1987 – 1988	84,77	
1988 – 1989	82,29	
1989 – 1990	76,43	
1990 – 1991	76,43	

Huippua on siis seurannut luonnollinen lasku, mikä ei kuitenkaan ole johtunut siitä, että viikkokokouksien ohjelmien taso olisi laskenut. Päinvastoin ohjelmat ja esitelmät ovat olleet erittäin mielenkiintoisia.

## **Kokouspaikka**

Viikkokokous on klubin tärkein toimintamuoto. Sen vuoksi kokouspaikalla on suuri merkitys.

Kuten Henrik Lavonius sanoi 20-vuotisjuhlassa, klubin ensimmäinen kokouspaikka oli Helsingin työväentalon ravintola, jonka ”viihtyisässä klubikabinetissa saatiin hyvää ruokaa ja palvelu oli ystävällistä”. Kun kuitenkin Työväentalon ravintola oli kesäisin suljettu, klubi siirtyi ravintola Sillankorvaan, jossa oltiin viime vuosikymmenen loppuun asti.

Kaikki silloiset klubin jäsenet muistelevat mielihyvin niitä aikoja, jolloin klubi koontui ravintola Sillankorvan Töölönlahden puoleisessa kabinetissa. Tila oli sopiva klubille ja silloisten hovimestarien valvoessa palvelu erinomaista. Jos Sillankorvassa oli remontti, siirryttiin väliaikaisesti Merihotelliin. Ennen siirtymistä nykyiseen kokouspaikkaan klubi piti kokouksiaan Merihotellissa, jossa se viihtyi. Merihotelli ei kuitenkaan voinut tilojensa vuoksi ottaa klubia vakituiseksi vieraakseen.

Ravintola Sillankorvan liikeidean muututtua siitä alettiin tehdä yöravintolaa ja lounasvieraita pyrittiin vähentämään. Kilpailu Hakaniemen muiden ravintoloiden kanssa oli vienyt lounasasiakkaita muualle.

Klubi joutui näin ollen hakemaan uutta kokouspaikkaa toiminta-alueeltaan Kallion kaupunginosasta ja niin kuin aikaisemminkin voitiin nyt todeta, että sopivaa kokouspaikkaa ei vielääkään löytynyt. Kun kuitenkin tiedettiin, että Wärtsilän tontille ryhdyttiin rakentamaan uutta hotellia, klubi pani toivonsa tähän. Niinpä marraskuun 11. päivänä 1988 pidettiin ensimmäinen kokous uudessa Strand Intercontinental-hotellissa.

Tätä ennen klubi oli kuitenkin saanut epämiellyttäviä kokemuksia edellisessä kokouspaikassaan. Rotaryvuoden 1988 - 1989 toimintakertomuksessa todetaankin seuraavasti: ”Klubimme pitkäaikainen kokouspaikka ravintola Sillankorva ei ole vuosiin täyttänyt klubin tärkeimmän toimintamuodon asettamia edes kohtuullisia vaatimuksia, ei tilojen, ei palvelun eikä kokoustekniikan suhteen”. Näin päättyi kesäkuussa 1957 alkanut 31 vuotta kestänyt viikkokokouksien pito ravintola Sillankorvassa.

Nyt on kokouspaikkana Hotelli Strand Intercontinental, johon klubin jäsenet ovat tyytyväisiä. Sen merenpuoleisessa kadun kulmassa liehuu perjantaisin rotarylippu. Se kertoo, että Kallio-Berghäll Rotaryklubi kokoontuu siellä ja se ilahduttaa ja tervehtii kokoukseen saapuvia jo ovelta.

## **Klubin vakiintuneet toimintatavat**

Klubin asioita oli jo ensimmäisten vuosikymmenten aikana ryhdytty hoitamaan järjestyksellisesti.



Niinpä klubiin on syntynyt hyviä, vakiintuneita asioiden hoitotapoja, mikä näkyy klubin toiminnassa. Johtavina ajatuksina ovat rotaryperiaatteiden noudattaminen, yksinkertaisuus ja byrokratian vähäisyys.

Presidenttien työnjako on klubissamme järjestetty siten, että presidentti johtaa klubin työtä ja 1. varapresidentti osallistuu presidentin sijasta klubin ulkopuolella pidettäviin tilaisuuksiin. Tällaisia tilaisuuksia ovat piirineuvottelun ja piirikokouksen lisäksi muut viralliset rotary tilaisuudet ja erilaiset tilaisuudet muissa klubeissa, joihin presidentit yleensä kutsutaan. Näin tuleva presidentti saa hyvän valmennuksen omalle kaudelleen. Toinen varapresidentti vastaa ohjelman valmistelusta. Sihteerien työnjaosta päätetään rotaryvuosittain. Se laaditaan aina selvyuden vuoksi kirjallisena.

Klubin erikoisuus on pitkäaikainen hallituksen jäsen. Hänen tehtävänä on vaalia klubin vakiintuneiden toimintatapojen säilymistä. Hallituksen pitkäaikaisina jäseninä ovat toimineet veljet Erkki Toivanen, Vilkkö Virkkala ja Jarmo Hiillos. Myös jäsenlisäyskomitean, rahastonhoitajan ja nuorisosihteerin toimet ovat olleet pitkäaikaisia. Jäsenlisäyskomitean perinteitä on jatkuvasti vaalinut veli Klaus Järvinen.

Klubimme Siljamäen rahastolla on hyvät ja tarkat säännöt, jotka kylläkin sisältävät hankalaa byrokratiaa. Hyvä tapa on tässäkin voittanut byrokratian ja luovusstipendin käytännön toimenpiteistä ovat vastanneet istuva presidentti ja veli Rainer Pelkonen klubin jäsenten täydeksi tyytyväisyydeksi.

Klubin jäsenten toiminnalle on ollut luonteenomaista se, että jokainen klubin antama luottamustehtävä hoidetaan hyvin. Niinpä jokainen veli on pitänyt kunniasanaan hoitaa klubin antamat tehtävät asianmukaisesti. Klubin vanhimmat jäsenet ovat kertoneet, että esimerkiksi kunniajäsenellämme veli Heikki Herlinillä oli tapana soittaa kotiin, jos jonkun asian hoidossa oli toivomisen varaa. Tämä tapa klubin alkuaikoina lienee ollut yleisempikin. Onhan klubin asioiden hoidossa joskus esiintynyt huolimattomuuttakin. Toisaalta klubissa on tähdennetty, että rotarytoiminta on hauska harrastus, eikä sitä pidä haudankavasti ottaa. Klubilla on niin hyvä perinne vaalittavanaan, ettei sitä pidä huonolla hoidolla turmella.

## **Tapahtumia ja toimintaa**

Vuosittaisesta "hernerokkaillasta" Svenska klubbenilla on muodostunut säännöllisesti pidettävä tilaisuus. Ohjelmassa on usein ollut jotakin mielenkiintoista ja ajankohtaista kysymystä käsittelevä alustus. Itse tilan varaamisesta, tärkeästä herneiden liottamisesta etukäteen ja tilaisuuden muista järjestelyistä on muodostunut hauska rituaali, josta on vastannut enemmän tai joskus vähemmän suuremmalla menestyksellä klubimestari. Joskus ennen vuotta 1980 oli käynyt niin, että herneitä ei ollutkaan liotettu ajoissa!

Alla olevat poiminnot tapahtumista perustuvat pääasiassa toimintakertomuksiin.

- Ystävyysklubistamme Hamburg-Dammtor vieraili kuusi henkilöä klubissamme 4.9.1981.
- Klubin 30-vuotisjuhla pidettiin 26.11.1981 Svenska Klubbenissa.



- Veli Vilkkö Virkkalan vetämän, vuonna 1976 alkaneen klubin sisäisen, luova ongelmanratkaisuryhmän (Creativity Development) kurssissa keskusteltiin 1981.
- Rotaryvuoden 1982-1983 aikana veli Gunnar Palménia muistettiin. Hän sai Paul Harri Fellow –arvon.
- Klubimme jäsenet vierailivat Stockholm-Söder veljesklubissamme 14.-16.09.1983
- Vierailu Hamburg-Dammtor ystävyysklubissa 05.-08.12.1984. Vierailuun osallistuivat veljet Hallila, Holma, Klaus Järvinen, Olkkonen, Pelkonen, Roiha, Snellman, Virkkala ja klubipresidentti Hiillos, kukin avec.
- Veli Erkki Toivaselle luovutettiin 11.4.1985 Paul Harris Fellow –arvon tunnukset.
- 28.12.1984 ja piirikokouksessa 1986 klubi vastaanotti governorin kunniakirjan korkeasta läsnäoloaktiiviteetista.
- Rotaryvuonna 1984-1985 tarkistettiin jäsenten englanninkieliset luokitukset ja niiden perusteella tehtiin uudet jäsenkortit seuraavalle rotaryvuodelle.
- RI:n presidentti Carlos Canseco vieraili Suomessa huhtikuussa 1985. Hänen kunniaakseen järjestettyyn tilaisuuteen Kulosaaren Casinolla osallistuvat klubin presidentti Jarmo Hiillos ja sihteeri Seppo Kolkka , kumpikin vaimoineen.
- Kunniajäsenemme Heikki Herlin lahjoitti 11.10.1985 hänen Äänekosken klubin charter-juhlassa lahjaksi saamansa Rotary hymnin nuotit ja sanat. Ne toimitettiin klubimme arkistoon, klubiveli Paavo Raussille kommentoitavaksi ja Äänekosken klubille tiedoksi.
- Klubin uudet säännöt hyväksyttiin viikkokokouksessa 28.06.1985. Niitä ryhdyttiin soveltamaan rotaryvuoden 1985-1986 alusta.
- Rutosin D 239 piirin jäsenet tekivät lounasvierailun klubiin 06.09.1985. Veli Jorma K. Miettinen piti tilaisuudessa mainion esitelmän.
- GSE team Filippiineiltä, rotarypiiristä 379, vieraili Andy Floresin johdolla Suomessa ja klubissamme. Presidenttimme Antti Olkkonen hoiti vierailua ja osallistujien majoitusasioita ansiokkaasti.
- Kesäkuun alussa 1988 ryhmä klubin jäseniä vieraili Stockholm-Söderklubissa. Esitelmöitsijänä toimi jälleen veli Jorma K. Miettinen aiheenaan ydinaseiden käyttö ja häntä oli tullut kuuntelemaan lukuisia Ruotsin valtionpäämiehiä. Katso liite/Klaus Järvinen.
- Vuonna 1989 seuraavat klubimme jäsenet saivat Paul Harris Fellow –arvon: Erik Antell, Heikki Holma, Klaus Järvinen, Matti Lumme, Eero Manner ja Olavi Snellman. Katso liite.
- Syyskuussa 1989 veli Vilkkö Virkkala teki ”viiden kysymyksen kokeen” luonnoksen korvaamaan ”neljän kysymyksen kokeen” suomennosta. Se lähetetään piirigovernorille (liite 4).

## Inner Wheel

Kallio-Berghäll Inner Wheel -klubin toiminta on ollut jäsenille läheistä. He ovat voineet osallistua useaan vierailuun ja kyseisen klubin 10-vuotisjuhlaan. Mainittakoon, että klubiveljemme Erkki Toivasen vaimo, Anja Toivanen on valittu 1991 kansainvälisen Inner Wheel järjestön hallituksen jäseneksi.



## Rotary Internationalin toiminta

Rotary Internationalin ylimmässä johdossa on ollut suomalainen. Rolf Klärich Helsingin rotaryklubista toimi RI:n presidentinä rotaryvuonna 1980-1981.

Kansainvälinen rotaryliike on tehnyt mittavia uusia päätöksiä. Niistä lienee merkittävin vuonna 1989 tehty päätös, jonka mukaan myös naiset voidaan hyväksyä rotaryklubin jäseniksi.

Liike myöskin laajenee jatkuvasti alueellisesti. Rotaryn pyrkimyksenä on lisätä kansojen keskinäistä yhteisymmärrystä. Rotaryliikkeeseen kuului 1991 helmikuussa 1.112.731 jäsentä 172 eri maasta. Moskovin klubi perustettiin 5.6.1990 ja sen charter-klubi oli Helsingin rotaryklubi. Irkutskin klubi perustettiin 23.7.1990 charter-klubinaan Eugene, USA. Tallinnan klubin charter-juhlaa vietettiin 5.5.1991.

## Aikakauden tapahtumia

1980-luku menee historiaan ilmeisesti hyvinvoinnin kohoamisen vuosikymmenenä. Valtion verotulot lisääntyivät jatkuvasti. Vuosikymmenen lopun aikana valtion velkaa ulkomaille vähennettiin. Verotulojen lisääntyminen ja kansalaisten vauroittuminen päättyi tuhlaukseen, jonka tuloksena valtio ei kerännyt säästöjä ja kansalaiset velkaantuivat käyttäessään kulutusluottoja. Vuonna 1991 olivat sekä valtion talous että kansalaiset suurissa vaikeuksissa. Nopeata kehitystä ei oltu pystytty hallitsemaan.

Vuonna 1982 valittu tasavallan presidentti Mauno Koivisto, entinen klubimme jäsen, pyrki tuloksekkaasti parlamentarismiin lisäämiseen. Kansalaiset olivat tyytymättömiä poliittisiin puolueisiin ja puoluepeliin. Äänestysaktiiviteetti vaaleissa laski.

1989 lopulla alkoi Euroopassa uskomaton mullistus. Niin sanotut itäblokin maat vapautuivat Neuvostoliiton jouduttua taloudellisiin vaikeuksiin ja perestroikan ansiosta. Hämmästyttävintä tässä kaikessa oli nopeus ja väkivallan vähäisyys. Väkivallan vähäisyydestä ei sen sijaan voitu puhua Persianlahden kriisin yhteydessä vuoden 1990 lopulla. Klubimme pystyi seuraamaan Persianlahden tapahtumia erinomaiselta näköalapaikalta: veli Jorma K. Miettinen piti klubimme ajan tasalla kriisin aikana miltei viikoittain. Hän kuului myös niihin harvinaisiin henkilöihin, jotka etukäteen ennustivat kriisin olevan tulossa Persianlahden alueella. Rotaryvuoden 1990 - 1991 päättyessä tilanne Neuvostoliitossa ja Baltian maissa on epäselvä.

Aikakauden tapahtumat vaikuttivat kansalaisiin. Kallio-Berghäll Rotariklubin jäsenet olivat hyvin perillä asioiden kulusta ja se antoi hyvän pohjan selviytyä tämän ajan mullistuksista.

Koonnut Seikko Eskola

## **Viides vuosikymmen 1992 – 2002, Seikko Eskola**

Kallio-Berghäll rotaryklubilla on kunniakas kolmas sija Helsingin 21 klubin ikätilastossa. Sitä vanhempia ovat vain Helsingin (1927) ja Töölön (1949) klubit. Se perustettiin tammikuun 18. 1952. Perustajajäseniä oli 23. Charter-juhlaa vietettiin 5. huhtikuuta. Klubi aloitti aikanaan hyvin poikkeukselliseksi koetussa paikassa, maamme historiaan monin tavoin liittyvässä Helsingin työväentalossa. Koska Työväentalo oli kiinni suuren osan kesästä, klubi joutui myöhemmin muuttamaan ravintola Sillankorvaan.

Tämä kolme vuosikymmentä kestänyt vaihe päättyi marraskuussa 1988. Silloin Kallio-Berghäll siirtyi vastavalmistuneeseen Hotelli Strand Intercontinentaliin. Sen komeissa suojissa on sitten toimittu koko viides vuosikymmen. Niin Työväentalo kuin upea Strand ovat poikkeuksellisia kokoontumispaikkoja. Pitkään klubi sai nauttia maineesta, että sen lounas oli kallein Helsingissä –ja kaiketi koko maassa. Tekisi mieli sanoa, että se oli ja on myös maukkaain, mutta jääköön, koska makuasioista ei tunnetusti sovi kiistellä. Kalleimman maineesta päästiin pari vuotta sitten, kun maan ykkösklubi Helsinki otti tämän sille luontevasti kuuluvan paikan Hotelli Palaceen siirtyessään .

### **Jäsenistö**

Kaikkiaan klubin jäsenluetteloon on sen koko historian aikana merkitty 170 henkilöä. Rotaryvuonna 1991 - 1992 jäseniä oli 64. Viisikymmenvuotispäivänä meitä oli 59. Kymmenessä vuodessa määrä on siis pysynyt samalla tasolla. Nykyisistä jäsenistä klubin rotaryluettelossa oli kymmenen vuotta aikaisemmin 37. Tämän hetken veljistä on siis viidennen vuosikymmenen aikana klubiin tullut 22. Heistä kuudelletoista Kallio-Berghäll oli ensimmäinen klubi, siis tulo mukaan rotaryliikkeen. Muilla oli jo kokemusta muista klubeista.

Vuosikymmenessä 28 on jättänyt klubin. Tuoni on vienyt heistä kaksitoista, mikä on luonnollista, kun on kysymys näin kauan toimineesta yhteisöstä. Kaksi tänä aikana eronneista oli Ruotsin suurlähetystön sotilasasiamiehiä, joiden toimikausi Helsingissä supistui vain muutama vuoteen. Ainakin puolet klubista poistuneista on siis jättänyt meidät kuoleman kautta tai pääkaupunkiseudulta muuton vuoksi. Jäsenet ovat hoitaneet läsnäolovelvollisuutensa suhteellisen hyvin. Osanottoa kokouksiin on vähentänyt, että eräät pitkäaikaiset aktiiviset jäsenet eivät heikentyneen terveytensä vuoksi enää ole voineet osallistua klubin toimintaan. Useilla heistä on myös ollut oikeus soveltaa sääntöjen suomaa vapautusta läsnäolosta. Eräs heistä on rotaryliikkeessä monipuolisesti vaikuttanut Klaus Järvinen, Lauttasaaren klubin kunniajäsen.

Kun klubi perustettiin, jäsenten keski-ikä oli 46. Kaksikymmentä vuotta myöhemmin se oli jo 56. Nyt se siis on 64. Viimeisenä vuosikymmenenä se on noussut runsaalla kahdella vuodella. Kun klubi on vanha ja siellä hyvin viihdytään, ei ole ihme, että keski-ikä nousee. Vanhin nykyisistä jäsenistä, Pellervo Saarinen, mukana vuodesta 1955, on iältään 91. Hän osallistuu edelleen klubin kokouksiin.



Ikähaitarin toisessa päässä olevalla vuosi on 33, siis miltei vain kolmannes siitä kuin nestorilla. Klubin ikä näkyy myös s.a. -jäsenten runsaassa määrässä (26). Jos katsoo klubiveljiä vuosikymmenittäin, suurin ryväs (19) on ryhmässä, jossa vanhennutaan viidestäkymmenestä kuuteenkymmeneen.

Kuoleman kautta tai korkean iän heikentämän terveyden vuoksi klubimme jättäneissä oli useita hyvin pitkäaikaisia jäseniä: sen ensimmäinen presidentti Henrik Lavonius, Gunnar Palmén (jäsen 1952), Eino Roiha (1953), Erkki Toivanen (1959), Nils Gustaf Borgström (1960), Eero Manner (1962), Osmo Turpeinen (1963), Heikki Holma (1965), Risto Ruso (1969) ja Olavi Salonen (1969). Viimeinen charterkokouksessa mukana ollut, Torvald Lillja, ei enää ehtinyt 50-vuotisjuhlaan, kun kuolema tuli vuonna 2001. Ilman erikoismainintaa ei voi jättää Olavi Snellmania (1980), kunniaklubimestaria, joka antaumuksella ja taidolla hoiti klubimestarin tehtäviä monet vuodet. Toisen polven klubilaisia on kolme, veljet Jukka Roiha sekä Aapo ja Esa Siljamäki.

Tänä kymmenvuotiskautena naiset ovat tulleet mukaan Suomenkin rotareihin. Kallion klubi on kuitenkin säilynyt miesten linnoituksena. Naiset ovat kuitenkin sen muurin ylittäneet niin arvostettuina esitelmäitsijöinä kuin muiden klubien vierailevina jäsenenäkin. Ilmeisesti linjan ovat sanelleet sekä hyvä veljeshenki että halu säilyttää edes jokin loukko nyt jo heikommaksi sukupuoleksi yhteiskunnassa muuttuvien miesten käsissä.

## **Presidentit**

Klubin presidentteinä ovat toimineet:

- 1991 – 1992 Risto Mäkeläinen
- 1992 – 1993 Jaakko Tuomi
- 1993 – 1994 Jorma K. Miettinen
- 1994 – 1995 Pentti Teittinen
- 1995 – 1996 Martti Enäjärvi
- 1996 – 1997 Antti Arjanne
- 1997 – 1998 Jukka Roiha
- 1998 – 1999 Seppo Laalo
- 1999 – 2000 Hannu Sipilä
- 2000 – 2001 Björn Wecksten
- 2001 – 2002 Jorma Back

## **Jäsentilaisuudet ja vakiintuneet toimintatavat**

Viikkolounas on siis koko kymmenvuotiskauden nautittu Strand Intercontinentalin upeassa miljöössä. Mutta ympäristön veroisia ovat olleet kokousten esitelmätkin. Pääosan niistä ovat pitäneet klubin jäsenet omilta aloiltaan. Kun niin heidän asiantuntemuksensa kuin kontaktinsa ovat monipuolisia, laatu on ollut kuulemisen arvoista. Ohjelmistosta on vastannut toinen varapresidentti. Osittain on keskitytty yhtenäiseen ajankohtaiseen ohjelmistoon. Rotaryvuonna 1999 - 2000 teemana oli Millennium. Silloin kuultiin mm. esitelmät vuosituhannen säätiedoista ja koulun vuosisadasta. Edellisestä vastasi pääjohtaja Erkki Jatila, jälkimmäisestä pääjohtaja Jukka Sarjala.

EU:hun liittymisvuonna teemana oli ympäristö ja kulttuuri, kuluvana kautena globalisaatio. Kesäkokoukset ovat rakentuneet round table -vapaille keskusteluille, eikä puheenvuoroista ja kesän matkojen ja kokemusten kommenteista ole ollut puutetta.

Perinteiset Esa Siljamäen johdolla vietetty avec -joululounas ja maaliskuinen hernerokkailta Svenska Klubbenilla ovat olleet ohjelmassa joka vuosi. Ikimuistoisia vierailuja ovat olleet käynti Jarl-Erik Michelssonin isännöimässä Suur-Sarvilahdessa, Haminan klubiin meiltä 1999 siirtyneen RUK:n johtajan Kari-Aapo Kasurisen kutsu tutustumaan maineikkaaseen oppilaitokseensa ja käynnit Seppo Laalon rakkaassa Sinebrychoffissa tarjoiluineen, ja siinä sivussa Ainolassa.

Kallio-Berghäll klubin jäsenet ovat jatkuvasti saaneet nauttia Jorma K. Miettisen asiantuntevista katsauksista kansainvälisen politiikan kehityspiirteisiin ja ongelmiin. Maapallon kaikkiin osiin suuntautuneilta kokousmatkoiltaan hänellä on ollut runsaasti tuoretta kerrottavaa. Vuoden 1999 eduskuntavaalien edellä klubissa vierailivat usean puolueen kansanedustajaehdokkaat, mm. Helsinkiin silloin ehdokkaaksi lähtenyt entinen pääministeri Esko Aho.

### **Paul Harris Fellow -tunnustukset**

Klubin täyttäessä neljäkymmentä Paul Harris Fellow oli myönnetty kymmenelle jäsenelle. Ensimmäinen heistä oli Heikki H. Herlin 1974. Neljäkymmenvuotisjuhla toi neljä lisää, Karl-Johan Fredrikssonin, Eino Roihan, Erkki Vauramon ja Vilko Virkkalan. Neljä vuotta myöhemmin Jarmo Hiillos ja Osmo Turpeinen palkittiin tällä hienolla arvolla. Kahden vuoden kuluttua seurasi sitten oikea tähtisade: Veli-Matti Metsälampi, Jorma K. Miettinen, Pellervo Saarinen, Lars Schöldström ja Jaakko Tuomi. Sitten arvon saivat Martti Enäjärvi ja Rainer Pelkonen. Vuonna 2001 tähtisade toistui: Antti Arjanne, Jarl Helleman, Risto Mäkeläinen ja Heikki Tala. Viisikymmenvuotisjuhla toi vielä Jukka Roihan, toisen polven Fellowin. Kaikkiaan PHF-miehiä on siis tullut klubiin 28.

### **Kansainvälinen toiminta**

Kallio-Berghäll solmi veljesklubisuhteen Tukholman Söderiin jo perustamisvuotenaan. Söder ja Kallio ovat kumpikin kaupunkiansa kolmansia klubeja. Ystävyysliitteet Hampurin Dammtoreen solmittiin 1964.

Nämä suhteet on edelleen pidetty vuorovierailuin lämpiminä. Dammtor on vierailut heinäkuussa 1991, 1994 ja 2000. Klubimme teki matkan Söderin vieraaksi 1996 toukokuun lopussa. Söder teki oopperamatkan Helsinkiin syksyllä 2001. He kävivät silloin myös klubissamme.

Neuvostoliiton sortuminen avasi uusia ovia rotaryliikkeelle. Klubimme tarttui heti tilaisuuteen. Kansainvälisen palvelun väylä selvitti 1991 - 1992 mahdollisuutta perustaa klubeja Baltiaan ja Viipurin-Pietarin alueelle. Klubi ryhtyikin perusteilla olleen pietarilaisen Neva-klubin kummiklubiksi. Pietarissa toimiva klubimme jäsen (vuoteen 1998) Urpo Oksanen toi tietoomme, että Nevan rannalla toimi preliminäärinen virallistamista odottava klubi.



Vuoden 1992 lopulla teimme päätöksen ryhtyä sponsoriklubiksi. Piirigovernor Matti Lappalainen määräsi Oksasen viralliseksi edustajakseen.

Helmikuussa 1993 presidentti Jaakko Tuomi ja 1. varapresidentti Jorma K. Miittinen vierailivat Pietarissa Neva-klubin kutsusta ja Urpo Oksasen opastuksella. Neva-klubin presidentti ja varapresidentti tekivät maaliskuussa vastavierailun. Klubin charterjuhla oli kesäkuussa, mukana Rotary Internationalin presidentti Clifford L. Dochterman. Kallion klubista paikalla oli yhdeksän veljeä, viisi puolisoineen. Erkki Vauramon johdolla klubi aloitti 1994 toiminnan, jossa pyrittiin aktivoimaan Kallion yrittäjiä yrityskontakteihin Pietariin. Kesäkuussa 1995 klubi vieraili Pietarissa ja Nevan klubin jäsenet toimivat oppainamme. Vuonna 1997 klubi teki Pietariin yhdistetyn seminaari- ja kulttuurimatkan. Seminaari käsitteli liikkeenjohtamista. Matkalla tutustuttiin Karl-Johan Fredrikssonin johdolla sotiemme taistelupaikkoihin, erityisesti Vuoksen ylitykseen Äyräpäässä.

Kesäkuussa 1993 klubi vieraili Tartossa ja kesäkuussa Tallinnan klubissa. Kaksi vuotta myöhemmin klubimme myönsi Tallinnan rotareille 6000:- markan stipendin ulkomailla tapahtuvaa opiskelua varten. Veli Erkki Vauramo oli piirin 1420 yhteiskuntapalvelun asiamiehenä aktiivisesti mukana projektissa, missä Viron kouluja varustettiin tietokoneilla. Suomesta toimitettiin sinne laitteistoja, jotka täällä jäivät uusinnan yhteydessä romutettaviksi.

Klubi teki vuonna 1999 matkan Riikaan ja Vilnaan 23 hengen voimin. Tavattiin Vilnan rotaryklubin edustajia ja syötiin iltapala Riikan rotaryklubin edustajien kanssa. Veli Ylermi Runko hämmästytti ja ihastutti matkalaiset perusteellisilla historiantiedoillaan.

Näihin on sitten vielä lisättävä jo aikaisemmin mainittu, että kaksi Ruotsin suurlähetystön sotilasasiamiestä seurasi toisiaan 90-luvun alkupuoliskolla klubin jäseninä. Ulkomaisia vieraita käy kokouksissa silloin tällöin. Kaiken kaikkiaan klubin kansainvälinen toiminta on laajaa ja monipuolista.

### **Nuorisovaihto**

Lukuvuonna 1994 - 1995 klubi otti vastuulleen amerikkalaisen vaihto-oppilaan Mackenzie Bristowin. Hän on kotoisin Oregonista Tyynen meren rannalta. Mackenzie opiskeli Kallion ilmaisutaidon lukiossa. Tyttö osoittautui hyvin lahjakkaaksi ja aktiiviseksi. Hän koristi maalauksin opiskelijain taukotilan ja järjesti ruokalaan jätteiden ekologisen käsittelyn. Suomea hän oppi niin hyvin, että pystyi keskustelemaan kielellämme. Luonnollisesti Mackenzie vieraili klubimme kokouksissa. Hän asui klubiveljien Antti Arjanteen ja Seikko Eskolan, sekä klubin ulkopuolisten Anita ja Tapio Tirkkosen perheissä.

Klubimme puolestaan lähetti Lauri Eskolan Yhdysvaltoihin. Hän vietti koko vuoden pienessä Koillis-Texasilaisessa Colorado Cityn kaupungissa. Sekä Mackenzie että Lauri toivat terveisiä toiseltaisesta Amerikasta kuin siitä väkivallan leimamasta mistä tiedotusvälineet niin usein kertovat: enempää Laurin koulu- kuin Mackenzien kotikaupungissakaan ei ovia lukittu yöksi. Laurille matka antoi myös sellaisen kielitaidon, että hän ylioppilaaksi tultuaan suoritti englanninkielisen BBA-tutkinnon Helsingin kauppakorkeakoulussa.

Klubilaiset ovat myös tukeneet nuorisovaihtoa pietarilaisten rotarien kanssa.

## **Stipendit, avustukset, ikäihmisten ATK**

Klubi on edelleen myöntänyt stipendejä Kallion alueen lahjakkaille koululaisille ja opiskelijoille. Se oli mukana käynnistämässä ikäihmisten ATK-projektia ja vuosikymmenen lopulla se avusti huumekoirien hankinnassa. Klubi on myös osallistunut Kaunialan sotavammassairaalan esitelmäohjelmaan.

## **Kallion klubin talous**

Talous on pysynyt vankalla pohjalla. Edelleen on noudatettu aiemmin hyväksi havaittua periaatetta kerätä jäsenmaksuilla riittävästi varoja juoksevien menojen lisäksi odotettavissa olevia kustannuksia varten. Sen tähden ei ole tarvinnut kerätä ylimääräisiä maksuja kesken rotaryvuoden. Suurempiin hankkeisiin, kuten Hamburg Dammtorin klubilaisten vierailuun, on saatu tukea jäsenistöä lähellä olevilta liikelaitoksilta.

Koska rotaryklubi ei ole hyväntekeväisyysjärjestö, klubi on noudattanut periaatetta, jonka mukaan ensisijaisesti on tuettu rotaryfoundationia ja sitä kautta kansainvälistä nuorisotoimintaa. Tämä periaate on saanut tukea usealta piirigovernorilta. Lisäksi on tuettu joitakin klubin tärkeinä pitämiä kohteita, kuten Kaunialan sotavammassairaala ja huumeiden vastustamistyötä.

Klubi oli 30.6.2001 mennessä lahjoittanut rotaryfoundationille huomattavia summia. Rotaryvuonna 2000 - 2001 klubimme oli piirin suurin lahjoittaja. Nämä lahjoitukset on huomattu myös rotarypiirissä.

Automaattisen tietojenkäsittelyn kehittyminen on tuonut apuaan myös klubin pienimuotoiseen taloudenpitoon. Maksuliikenne on siirretty hoidettavaksi taloudenhoitajan henkilökohtaisella pankkipäätteellä ja tilitoimipäätöksen laatii tilitoimisto ATK:n avulla.

## **Inner Wheel**

Inner Wheel -liike lähti liikkeelle Englannissa vuonna 1924. Sen jäsenet koostuvat rotarien vaimoista ja tyttäristä. Inner Wheel -klubien tarkoituksena on vaalia aitoa ystävyyttä, palvelemisen ihannetta ja kansojen keskinäistä ymmärrystä. Suomeen liike tuli vuonna 1958, kun Järvenpäässä – paljon muiden paikkakuntien edellä – perustettiin Inner Wheel klubi. Järjestön kansainvälinen teema on nyt Enthusiasm creates action.

Tällä hetkellä maassamme toimii 43 klubia. Suomen Inner Wheel -alueeseen kuuluu lisäksi kolme Virossa toimivaa klubia. Suomen ensimmäiset klubit aloittivat 1972 Espoossa ja Nurmijärvellä.

Piirissä 142 on viisi helsinkiläistä klubia: Helsinki, Eira-Kluuvi, Herttoniemi, Kallio ja Maneesi. Espoossa toimii kolme, ja Vantaalla yksi klubi.



Kallio-Berghäll Rotaryklubin jäsenten puoliset perustivat rouva Anja Toivasen aloitteesta 1978 Kallio-Berghäll Inner Wheel -klubin. Chartraaja oli "emäklubin" Heikki Herlin. Mutta epävirallisesti he olivat kokoontuneet jo 1963 lähtien. Kansainväliseen Inner Wheel -liikkeeseen se liittyi 1978. Klubin jäsenmäärä on nyt 54. Anja Toivanen sai ansioistaan Paul Harris Fellow -arvon Kallion klubin täyttäessä 1982 30 vuotta. Niin Anja Toivasen isä kauppaneuvos Teodor Auriala kuin aviomies vuorineuvos E. J. Toivanen ovat olleet klubimme presidenttejä. Kallio-Berghäll Inner Wheelin kokoukset pidetään Helsingin Suomalaisella Klubilla kerran kuussa. Ohjelmana on yhteinen ateria, viralliset asiat ja esitelmä. Klubin presidentti "kantaklubin" juhluvuonna on odontologian tohtori Auli Rahkamo. Sekä Anja Toivanen että Auli Rahkamo osallistuivat klubin 50-vuotisjuhliin.

### **Puoli vuosisataa rotarya Kalliossa**

Viidessä vuosikymmenessä klubin tie on vienyt Työväentalolta Strand Intercontinentaliin. Matka on maantieteellisesti perin lyhyt, mutta voi tuntua ideologisesti pitkältä. Silloisessa tilanteessa se ei kuitenkaan kovin suuri ihme ollut. Sosiaalidemokraatit ja porvarit olivat löytäneet toisensa sotien aikana, erityisesti aseveliikkeessä. K. A. Fagerholmin "vaaran vuodet" kääntänyt 1948 - 1950 istunut vähemmistöhallitus oli pysynyt vallassa nimenomaan oikeiston tuella. Sinipunakombinaatiolla on politiikassa vanhat perinteet.

Työväentalon valinta osoitti kyllä aikanaan ennakkoluulottomuutta. Mutta ratkaisun takana oli myös käytännön pakko. Niin vaikea kuin nyt onkin uskoa, silloisessa Kalliossa ei ollut muuta rotarytilaisuuksiin soveltuvaa lounaspaikkaa. Tuon ajan Kallio oli muutenkin hyvin toisenlainen kuin tämänpäiväinen. Nykyinen Kalliohan, nimenomaan Hakaniemen tori ympäristöineen, on Helsingin urbaaneimpia alueita.

Mielenkiintoinen piirre Kallion klubin historiassa sen alkuvuosikymmeninä oli yhteys sosiaalidemokraattiseen liikkeeseen, mikä johtui aloituksesta Työväentalolla. Sen seurauksena klubin jäsenluettelo voi kertoa tasavallan presidentistä ja useista ministreistä. Heitä ovat Mauno Koivisto, Väinö Leskinen ja Olavi Salonen. Mutta ministeri oli myös toisesta leiristä, charterjäsen ja maalaisliiton teknokraatteihin kuulunut E. J. Niemi.

Kallioon jäseniä on sitonut erityisesti työskentely tässä osassa pääkaupunkia toimivissa organisaatioissa. Alueen kauppa ja teollisuus ovat aina lyöneet leimansa klubiin. Niiden johtoportailla on ollut koko ajan vahva edustus. Varsinkin lääkintöhallituksen aikaisempi sijainti Ympyrätalossa on tuonut mukaan lukuisia terveydenhoitosektorin miehiä. Viimeinen vuosikymmen on tuonut jäseniksi useita Helsingin kaupungin hallinnossa johtavissa asemissa olevia. Aina on ollut mukana joku alueen seurakuntien kirkkoherroista. Ulkomaiden kasvoihin on painanut jälkensä mm. Tornion kaupungintalon suunnittelija Viljo Rewell (jäsen 1956 - 1965).

Kallion rotaryklubi on puoli vuosisataa tarjonnut jäsenilleen mielenkiintoisen ja yleissivistystä sekä yhteiskunnallista tietämystä lisäävän foorumin. Se on antanut heille kotimaisen ja maailmanlaajuisen verkoston. Sen perjantailounaat ovat usealle rotarypolvelle olleet viikon kohokohtia. Samalla klubi on myös toiminut alueensa hyväksi.





Uuden kokoontumispaikan, Hotelli Strand Inter-Continental, myötä saatiin rotary-lippukin 11.11.1988 jälleen salkoon. Oikealta klubin presidentti Veikko Sipilä ja sihteeri Urpo Oksanen lipunnostopuuhissa.



Piirikokous Heikki Talan presidenttikaudella.





Onnea 10 -vuotiaalle Kallio Berghäll Inner Wheel Klubille! Nils Elfving, Pasi-  
lan rotaryklubi, ja Anja Toivanen.



Rotaryveljen 50 -vuotispäivät! Päivänsankari Olli-Pekka Lassila ja Karl-  
Johan Fredriksson.



Olavi Snellmanin toiminta klubimestarina ja läsnäolosihteerinä johti kunniamaininnan saamiseen klubillemme.



Siljamäen rahaston luovuusstipendin luovutustilaisuus Torckelin lukiossa. Stipendin sai Henri Pulla.



## 50-vuotisjuhla 7.2.2002



Kunniavieraita juhlassamme: Oikealta Helsinki-klubin presidentti Risto Ihamuotila puolisoineen, governor Matti Ponteva puolisoineen ja klubin presidentti Jorma Back puolisoineen.



Stockholm-Söder –klubin tervehdyksen toi klubin presidentti Gert Ljungkvist.



Pörssiravintolan pöydässä viihtymässä vanhoja ja vähän nuorempia veljiä puolisoineen.



Sijamäen suvun edustusta: Esa ja Aapo Siljamäki puolisoineen, edessä heidän äitinsä Päivi Siljamäki



Pietari-Neva –klubin vieraat Mare ja Irina Livshits kuvattuna Helsingin yliopiston museossa ennen iltajuhlaa.



Veli Seikko Eskola muisteli klubimme historiaa, erityisesti viimeistä vuosikymmentämme.

**LIITTEET:**

Liite 1. Paul Harris Fellows

Liite 2. Klaus Järvinen: Kallion Rotaryklubilla oli osuutensa "PolioPlus" synnyssä

Liite 3. Klaus Järvinen: Tukholman Söder Rotaryklubin vieraana kesällä 1988

Liite 4. Vilko Virkkala: Viiden kysymyksen koe. Alustava luonnos keskustelun pohjaksi



## LIITE 1

Rotarysäätiön hallituksen myöntämät Paul Harris Fellow –arvot klubimme jäsenille

Erik Antell	3.6.1989
Heikki H. Herlin	1974
Heikki Holma	3.6.1989
Klaus Järvinen	3.3.1989
Henrik Lavonius	1976
Matti Lumme	15.5.1980
Eero Manner	3.6.1989
Gunnar Palmén	1982
Olavi Snellman	3.6.1989
Erkki Toivanen	12.9.1984

Kallion Rotaryklubilla oli osuutensa PolioPlus synnyssä

Aamulla toinen päivä huhtikuuta 1985 Valittujen Palojen hallituksen puheenjohtaja Martti Immonen soitti klubimme jäsenelle Klaus A.J. Järviselle. Kiireinen sanoma: Rotary International'in presidentti Carlos Canseco on tullut pikakäynnille Suomeen. Hän halusi neuvotella suomalaisten asiantuntijalääkäreiden kanssa kehittämässään teemasta "Polio 2005". Rokottamalla kaikki maailman lapset oli tarkoitus hävittää poliovirus maapallolta samaan tapaan kuin isorokko. Carlos Canseco – ammatiltaan lääkäri – tiesi että Suomi oli rokotustoiminnoissa maailman johtava maa. Hän halusi neuvottelua. Päämääränä oli hävittää polio maailmasta vuoteen 2005 mennessä – tästä projektin nimi. Päätymässä olevasta rotaryprojektista "3-H" näyttäisi jäävän noin kaksi miljoonaa dollaria. Tämä olisi pesämunana poliorokotuksen aloittamiselle.

Selitin rotaryveli Martti Immoselle, että itse olen sisätautialan ja allergologian erikoistuntija. Rokotusasiat eivät ole alaani. Veli Martti ei antanut periksi. Lupasin yrittää hankkia neuvotteluun polioasiantuntijan. Määräaikaan kokoonnuimme Palacen kabinetti kahdessa. Minulla oli mukana eräs tunnetuimmista polioasiantuntijoistamme professori Kaisa Lapinleimu. Carlos Cansecon lisäksi oli paikalla oma governöörimme Ermei Kanninen, Martti Immonen ja pari avustajaa.

Professori Kaisa Lapinleimu selosti Carlos Cansecolle miten kokonaan isorokkovirusten torjunnasta poiketen poliovasta-ainetason pito riittävän korkeana lapsissa vaatii useita määrääjain uusittuja poliorokotuksia. Epidemian uhatessa joudutaan yleensä vielä turvaamaan koko väestön pikarokotuksiin (rokotetippa sokeripalalla tai suoraan kielelle). Yksi ainut rokotus ei ole riittävä. Syntyihän maapallolla lisäksi joka vuosi noin 250 miljoonaa lasta, joiden jatkuva rokottelu olisi tarpeen.

Carlos Canseco pyysi ehdotuksia. Professori Lapinleimu allekirjoittaneen tukemana ehdotti, että mentäisiin samantapaiseen rokotusohjelmaan kuin Suomessa. Maailman lapset suojattaisiin paitsi poliota myös kurkkumätää, hinkuyskää, jäykkäkouristusta ja mahdollisesti vielä jotain paikallisesti tärkeänä pidettyä tartuntatautia vastaan. Yhteistyö vuosikymmenet maailmanlaajuisten rokotusasiain kanssa puuhanneiden terveysjärjestöjen kuten WHO:n, SPR:n ja UNICEF'in kanssa oli välttämätöntä.

Rotaryjärjestön valtava voima riittäisi ehkä miljoonien lasten kertarokotuksen aikaansaamiseen. Tämä voisi olla tärkeänä alkuna kansallisten terveysjärjestöjen rokotuskampanjan jatkamiselle. Tähän viittaavaa oli ollut jo havaittavissakin, kun "3-H" –projektin puitteissa oli Filippiineillä rokotettu kuusi miljoonaa lasta poliota vastaan.

Rotary International'in presidentti Carlos Canseco kävi mietteliääksi. Hän ilmoitti vakavasti harkitsevansa ehdotustamme. Kuten tiedämme "Polio 2005" muuttui. Uudeksi työnimeksi tuli "PolioPlus". "Plus" tarkoittaa polion lisäksi edellä mainittuja muita yleisvaarallisia tartuntatauteja. Myös yhteistoiminta esittämiemme järjestöjen kanssa alkoi tehokkaana. Mahtava "PolioPlus" –kampanja alkoi vyörynsä yli maapallon.

Helsinki 17.8.1991



Klaus Järvinen

## LIITE 3

Tukholman Söder Rotaryklubin vieraana kesällä 1988

Vuodesta 1953 jatkunut kanssakäyminen Stockholm Söder Rotaryklubin kanssa sai uuden tähden historiaansa kesäkuussa 1988. Keskiviikkona 1.6.1988 oli parisenkymmentä klubimme jäsentä vaimoineen presidenttimme Lars-Erik Michelssoinin johdolla Silja-yhtymän lippulaivan yläravintolassa tarkkaamassa mahtuuko tuo suuri laiva Kustaanmiekan salmesta.

Ilta kului rattoisasti. Lyhyen unipyrahdyksen jälkeen olimme sitten jo Tukholman aamuun heräävän saariston kauneutta ihailmassa. Satamassa siirryttiin odottaviin busseihin, joissa taitavien oppaiden lisäksi oli isäntiämme antamassa lisäväriä kiertoajelulle. Tukholma avautui aivan uudella tavalla meille.

Seurasi juhlakokous. Söderklubi oli juuri päässyt uusiin kokoustiloihin. Kun kadulta tultiin sisään, päästiin tilavaan eteisaulaan. Vasemmalla seinällä oli lähes lattiasta kattoon ylettyvä kuningas Kustaa Vaasaa esittävä maalaus. Tuohon tauluun liittyi tärkeä salaisuus. Kun taulun kehykseen kätkeytyä nappulaa painoi, alkoi koko taulu siirtyä hiljalleen sivuun. Pääsy varsinaisiin kokoustiloihin paljastui.

Tervehdyspuheitten jälkeen alkoi varsinainen ohjelma. Tämä kosketteli väestön suojaamista mahdollisen ydinsodan syttyessä. Söderklubin presidentti, joka oli Ruotsin valtakunnan yli väestönsuojelupäällikkö, selosti tilanteen Ruotsissa olevan niin hyvän, että jokaiselle ruotsalaiselle on varattu paikka atomipommitkin kestävässä kalliosuojissa.

Kuiskasin vieressäni istuvalle Ruotsin valtiopäivämiehelle: "Kukahen Ruotsin valtakunnan rajoja suojelee sinä aikana, jonka Ruotsin kansa istuu kalliosuojissa?" Presidentti kuuli kommenttini ja vastasi siihen yksikantaan: "Onhan olemassa suomalaiset!".

Varsinaisen kokousesitelmän piti klubimme jäsen radiokemian professori Jorma K. Miettinen. Tieto Söderklubin kautta oli tästä ydinaseitten käyttöä koskevasta esitelmästä levinnyt myös Ruotsin valtiopäivämiehille. Heitä olikin useita saapunut vieraana kokoukseen. Toteaisimme jokainen mielihyvällä olevamme Jorma K. Miettisen ansiosta isäntiemme silmissä "tärkeitä" vieraita.

Helsinki 27.3.1991

Klaus A.J. Järvinen



## Viiden kysymyksen koe

Alustava luonnos keskustelun pohjaksi

### **Onko tosiasiat selvitetty?**

- Onko tämä tehty niin hyvin ja niin monipuolisesti kuin asian tärkeyden huomioon ottaen on mielekästä?
- Onko päästy yksimielisyyteen siitä, mitkä ovat tosiasioita?
- Onko yritetty ottaa huomioon myös asiaan liittyvät tunteet ja näkemykset, epävarmat tosiasiat?

### **Onko kaikkia osapuolia kuultu?**

- Onko tämä tehty niin hyvin ja monipuolisesti kuin asian tärkeyden suhteen on mielekästä?
- Onko asianomaisia myös kuunneltu, yrittäen ymmärtää heidän sanomansa parhaalla mahdollisella tavalla?

### **Onko etsitty ja tutkittu riittävästi vaihtoehtoja?**

- Onko useiden henkilöiden tietoja ja luovuutta yritetty käyttää hyväksi hyvien vaihtoehtojen löytämiseksi?

### **Onko vaihtoehtoja tarkasteltu kaikilta näkökannoilta?**

- Onko mietitty seurauksia sekä lyhyellä että pitkällä tähtäyksellä?
- Onko yritetty kartoittaa riskit, haitat ja arvokkaat sivutuotteet?

### **Onko tilanne nähty yhteisesti ratkaisevana ongelmana?**

- Onko mahdollinen ryhmien tai henkilöiden välinen taistelu yritetty kääntää tällaiseksi?

Viiden kysymyksen koe

Alustava luonnos keskustelun pohjaksi

**Onko tosiasiat selvitetty?**

- Onko tämä tehty niin hyvin ja niin monipuolisesti kuin asian tärkeyden huomioon ottaen on mielekästä?
- Onko päästy yksimielisyyteen siitä, mitkä ovat tosiasioita?
- Onko yritetty ottaa huomioon myös asiaan liittyvät tunteet ja näkemykset, epävarmat tosiasiat?

**Onko kaikkia osapuolia kuultu?**

- Onko tämä tehty niin hyvin ja monipuolisesti kuin asian tärkeyden suhteen on mielekästä?
- Onko asianomaisia myös kuunneltu, yrittäen ymmärtää heidän sanomansa parhaalla mahdollisella tavalla?

**Onko etsitty ja tutkittu riittävästi vaihtoehtoja?**

- Onko useiden henkilöiden tietoja ja luovuutta yritetty käyttää hyväksi hyvien vaihtoehtojen löytämiseksi?

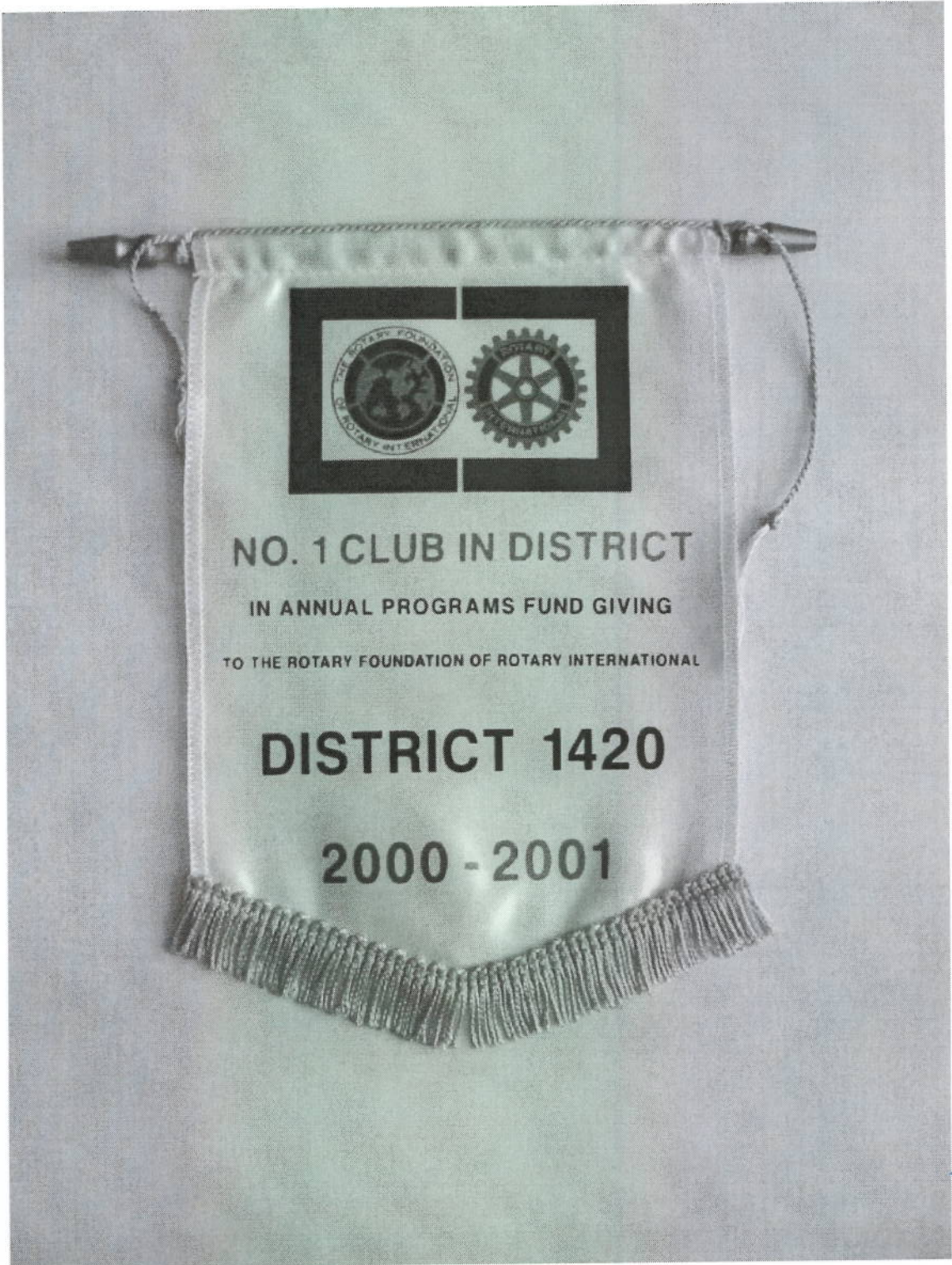
**Onko vaihtoehtoja tarkasteltu kaikilta näkökannoilta?**

- Onko mietitty seurauksia sekä lyhyellä että pitkällä tähtäyksellä?
- Onko yritetty kartoittaa riskit, haitat ja arvokkaat sivutuotteet?

**Onko tilanne nähty yhteisesti ratkaisevana ongelmana?**

- Onko mahdollinen ryhmien tai henkilöiden välinen taistelu yritetty kääntää tällaiseksi?





← →  
ASEMOIN 17

